

05

FISKERIDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

23 SEPT. 1993

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
17. JUNI 1992

Sak 1/92, 2/92 og 10/92 - er tatt med i referat da de har vært gjenstand for behandling av Reguleringsrådet utenom møtet.

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 17. JUNI 1992.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 0900 til kl. 1500.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Nestleder Erling Bakken, Havforskningsinstituttet
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Nestleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Adm.direktør Pål Krüger, Fiskeindustriens Landsforening
Adm.direktør Rolf Domstein, Fiskeindustriens Landsforening
Varaordfører Mimmi Bæivi, Sametinget
(Rådsmedlem fra NNN var ikke representert.)

Som observatører møtte:

Generalsekretær Arnt M. Henriksen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Gunnar Strand, Sør-Norges Trålerlag
Ekspedisjonssjef Stein Owe, Fiskeridepartementet
Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Rådgiver Tove K. Rørvik, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Jarl Hellesvik, Norges Naturvernforbund
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norske Fabrikkskips Forening
Disponent Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Adm.direktør Karsten Klepsvik, Fiskeindustriens Landsforening

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og førstekonsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
Avdelingsdirektør Petter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Underdirektør Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet

Kari Østervold Toft, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Grethe Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Toril Wik, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Roald Oen, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møte og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste:

- Sak 3/92 Orientering om fisket etter torsk nord for N 62°.
- Sak 4/92 Regulering av fisket etter hyse nord for N 62° i andre halvår.
- Sak 5/92 Regulering av fisket etter sei nor for N 62° i andre halvår.
- Sak 6/92 Regulering av et eventuelt loddefiske i Barentshavet høsten 1992.
- Sak 7/92 Regulering av fiske etter makrell.
- Sak 8/92 Regulering av fiske etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland.
- Sak 9/92 Regulering av kystsildfisket i Trondheimsfjorden.
- Sak Eventuelt.

Under eventuelt ble det anmodet om en orientering vedrørende blåkkeite.

Sakslisten ble deretter godkjent.

Sak 1/92

REGULERING AV FISKE ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP
NORD FOR 62° 11,2' N.BR. FØRSTE HALVÅR 1992.

Saken var forelagt Reguleringsrådets medlemmer skriftlig og avgjort før møte i rådet.

Bergen, 28.04.1991
SÅJ/BJ

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

TELEFAX

Ole Strand
Jostein Bergvoll
Otto Benjaminson
Reidar Johansen
Thor Wold
Pål Krüger
Rolf Domstein
Olav Bjørklund
Einar Hysvær
Mimmi Bæivi
Arne Arne Eggereide
Erling Bakken

Ekstern.	Intern.
2587/92	3
Arkiv	

REGULERING AV FISKE ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62°11,2' N.BR. I 1992.

I henhold til avtale mellom Norge og Russland kan hvert av landene i 1992 etter en avsetning på 3000 tonn til tredjeland fiske 26.000 tonn hyse. Russland har overført 1000 tonn av sin kvote til Norge slik at denne er 27.000 tonn.

I tillegg til andelen av norsk-arktisk hyse kan Norge fiske et kvantum i størrelse inntil 5000 tonn kysthyse syd for Vestfjorden.

I Reguleringsrådet var det i desember 1991 enighet om regulering av hysefiske for første halvår 1992 (perioden frem til 1. juli). Denne enighet innebar en maksimalkvoteordning med avsetning på 6000 tonn som gruppekvote og en maksimalkvote på 6 tonn pr. fartøy. Når avsetningen eller den enkelte maksimalkvote var oppfisket ble det gitt adgang til å ha inntil 20 % bifangst ved fiske etter andre fiskeslag. Enigheten om bifangst innebar et kompromiss da forslaget fra Fiskeridirektøren opprinnelig var 10%. Økningen i bifangst i år

innebar derved en dobling i forhold til de to foregående år med lignende maksimalkvoteregulering første halvår.

Fisket i 1992 har utviklet seg slik at gruppekvoten på 6000 tonn på det nærmeste er beregnet oppfisket og at gjeldende regulering tilsier en stopp i fisket ved utgangen av uke 18. (2. mai).

Norges Fiskarlag har i telefax av 23. april d.å. fremmet forslag om en egen maksimalkvoteregulering i perioden fra 1. mai til 1. juli (./.). I forslaget fremstår en stige på fire trinn med rommelige maksimalkvoter som forskuttering på forventede reguleringer for andre halvår. En vil også bemerke at stigen det opereres med er forskjellig fra de som ble brukt for regulering av fisket annet halvår 1990. Grunnlag for ordningen foreslås skapt ved å overføre et kvantum på 3000 tonn fra avsetningen andre halvår.

Det var som nevnt enighet i Reguleringsrådet om at kvantumet andre halvår burde være 18.000 tonn. Av dette var det også enighet om å avsette 5000 tonn til fiske etter 1. september. Det er i årets hyseregulering ikke satt av kvantum til dekning av bifangst.

Norges Fiskarlags forslag om egen maksimalkvoteperiode fra 1. mai til 1. juli er i strid med dette. Forslaget innebærer også en ytterligere oppdeling og detaljregulering av det aktuelle fiske. Dette medfører store kontrollproblemer for Norges Råfisklag som ytterligere økes ved at kvotene skal være forskuttering på fremtidige maksimalkvoteordninger. Med en rekke ulike maksimalkvoter for de samme fartøyene vil det nærmest bli umulig å se om de enkelte fartøy fisker lovlig.

Den foreliggende situasjon minner om en tilsvarende i månedsskifte april/mai 1990. På det tidspunkt foreslo Norges Fiskarlag en økning av gruppekvoten samt en økning av det enkelte fartøys maksimalkvote frem til 1. juli.

Fiskeridirektøren fant på det tidspunkt å kunne gå inn for nevnte regulering under forutsetning av at eventuelle bifangster det enkelte fartøy hadde tatt etter at maksimalkvoten var nådd, gikk til fradrag i den økte maksimalkvote.

Fiskeridepartementet har bestemt at det skal åpnes for 25% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag. I den forbindelse vil en peke på at en endring i hysereguleringen vil føre til deltagelse av fartøy som ikke har satt av torsk til dekning av bifangst, frem til bifangstregelen trer i kraft 18. mai.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at situasjonen i inneværende år ikke er så forskjellig fra tilsvarende i 1990 at det er påkrevd å innføre en helt ny maksimalkvoteperiode i strid med Reguleringsrådets enighet. En slik ny periode ville også føre til store problemer i forbindelse med håndhevelse, kontroll og inndragning.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for første halvår økes til 9000 tonn samtidig som det enkelte fartøys maksimalkvote økes til 12 tonn, dog slik at bifangst av hyse tatt før forskriftens ikrafttredelses dato skal medregnes i den nye maksimalkvoten.

Fiskeridirektøren ber om at det enkelte medlem i reguleringsrådet gir tilkjenne sitt standpunkt pr. telefax i løpet av torsdag 30. april 1992.

FISKERIDIREKTØREN

Svar/henv.: Juridisk kontor/Stein-Åge Johnsen

Kopi: Fiskeridiretøren
Ass. Fiskeridirektør
Juridisk kontor
A. Wåge
P. Gullestad
L. W. Plassa
S. Engesæter
T. Løbach
T. Wik
S. Å. Johnsen
T. Halsteinsen

Bergen, 4. mai 1992
SÅJ/BJ

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf. (05) 23 80 00

TELEFAX

Det Kongelige Fiskeridepartement
Boks 8118 Dep
0032 OSLO 1

2587/92	8
---------	---

REGULERING AV FISKE ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1992.

En viser til Fiskeridepartementets oversendelse og forespørsel om snarlig uttalelse vedrørende henvendelse fra Norges Fiskarlag.

Fiskeridirektøren fant det nødvendig å fremlegge saken til vurdering for medlemmene av Reguleringsrådet, jfr. vedlagte telefax datert 28. april d.å. (./.).

8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Bakken, Krüger, Domstein, Bjørklund, Eggereide og Beivi) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag, mens de 5 representantene fra Norges Fiskarlag (Strand, Bergvoll, Benjaminson, Johansen og Wold) stod fast ved fiskarlagets forslag slik det fremkom i telefax til departementet 23. april d.å. Den siste representanten (Hysvær) har ikke besvart henvendelsen.

Fiskeridirektøren viser til det som er fremkommet og vil foreslå følgende endring på bakgrunn av en overføring av 3.000 tonn fra disponibelt kvanta andre halvår:

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1992.

Fiskeridepartementet har den ... mai 1992 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I Fiskeridepartementets forskrift av 20. desember 1991 om regulering av fiske etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992, gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

§ 2 Gruppekvote.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap fiske inntil 9.000 tonn hyse rund vekt inntil videre nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

§ 4 skal lyde:

§ 4 Maksimalkvoter.

Deltakende fartøy etter § 2 kan maksimalt fiske inntil 12 tonn hyse rund vekt.

Bifangst av hyse tatt før forskriftens ikrafttredelses dato skal medregnes i maksimalkvoten.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

FISKERIDIREKTØREN

Svar/henv.: Juridisk kontor/Stein-Åge Johnsen

Kopi: Fiskeridirektøren
Ass. fiskeridirektør
Juridisk kontor
Arne Wåge
Peter Gullestad
Lisbeth W. Plassa
Sigmund Engesæter
Terje Løbach
Cato Isvik
Toril Wik
Stein-Åge Johnsen

Norges Fiskarlag

Saksnr.	2587/92
Arkiv	

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskerdepartementet
Fiskeridirektoratet

*Kopi: UJ Olsen
H. Rasmussen
Fisk. og pl. avd.
A. Uylage
T. Lysaker
W. P. Larsen*

23.04.92
j.nr 0706/92
Ark:
OG/-

SAU

T E L E F A X

REGULERING AV HYSEFISKET I 1992.

Ovennevnte sak ble behandlet av Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag i møte den 23. april 1992. Det ble fattet slikt vedtak:

"Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag går inn for at det gjennomføres et fiske med konvensjonelle redskaper etter hyse for resten av 1992 etter følgende opplegg:

Det gjenstående kvantum på 18.000 tonn fordeles med et kvantum på 3.000 tonn i perioden 1. mai til 1. juli, 9.000 tonn for perioden 1. juli til 31. august og 6.000 tonn for perioden 1. september og ut året.

Det må gjennomføres maksimalkvoteregulering for hver av de tre periodene dog slik at det blir en sammenheng mellom perioden 01.05-30.06 og perioden 01.06-31.08, slik at kvantum som blir tatt i første periode kommer til fratrukk i vedkommende fartøys maksimalkvote for neste periode.

For perioden 1. mai til 1. juli foreslår Norges Fiskarlag følgende maksimalkvoter:

fartøy under 12 m :	8 tonn rund vekt
" 12 - 14 m :	10 "
" 14 - 16 m :	12 "
" 16 m og over:	14 "

Norges Fiskarlag vil komme tilbake til forslag til maksimalkvoteordninger for de to siste periodene på et senere tidspunkt."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen
Arent M. Henriksen

Otto Graugesen
Otto Graugesen

Kopi: Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner
Landsstyret

Sak 2/92

FANGST AV HANESKJELL - ÅPNING AV STENG OMRÅDE I
SVALBARDSONEN.

Saken har vært skriftlig forelagt Reguleringsrådets medlemmer før møte i rådet.

Juridisk kontor

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 • Telefax (05) 23 80 90 • Tlf. (05) 23 80 00

24/92

4

5002 Bergen, 12.5.92

Deres ref.:

Vår ref.: 24/92 HY

Arkiv :

(Bes anført ved svar)

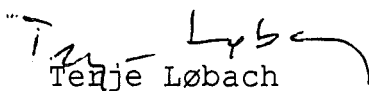
FANGST AV HANESKJELL - ÅPNING AV STENGT OMRÅDE I SVALBARDSONEN

Det skal som kjent være møte i Reguleringsrådet 17. juni d.å.

Fiskeridirektøren har imidlertid funnet det nødvendig å forelegge SAK 2/92 Fangst av haneskjell - åpning av stengt område i Svalbardsonen for Rådet allerede nå.

Det vises derfor til vedlagte (./.) saksfremstilling med kopi av uttalelse av 29. januar 1992 fra Fiskeriforskning, idet en ber om uttalelse innen 20. mai d.å.

Etter fullmakt

Terje Løbach

Hild Ynnesdal

SAK 2/92 FANGST AV HANESKJELL - ÅPNING AV STENGT OMRÅDE I SVALBARDSONEN.

Reguleringsrådet behandlet i møtet 5. juni 1991 regulering av fiske etter skjell i Svalbardsonen. Rådet gikk i samsvar med Havforskningsinstituttets uttalelse inn for at det ble gjennomført et forsøksfiske etter haneskjell i de sperrede områdene.

Under faglig ansvar av instituttet ble det i september 1991 gjennomført et slikt fiske i det stengte området på Bjørnøyfeltet. På bakgrunn av resultatene fra dette toktet ble Bjørnøyfeltet åpnet for et begrenset fiske på inntil 2000 tonn haneskjell rund vekt i perioden frem til 31. mai 1992. Av reguleringstekniske årsaker er det imidlertid i forskriften ikke fastsatt kvantum skjell. Fisket vil likevel bli stoppet dersom kvantumet nås før 31. mai.

Fiskeriforskning i Tromsø har i perioden 21. - 23. januar d.å. gjennomført et tilsvarende forsøksfiske etter skjell i det stengte området ved Moffen. Data fra dette toktet er nå opparbeidet. Resultatene viser at skjelltettheten i området er langt lavere enn da skjellskrapingen startet i 1987. Dette indikerer at haneskjellfeltene ved Moffen i likhet med andre tilsvarende områder i Svalbardsonen har en redusert totalbestand, og at det ikke lenger finnes felt med høye tettheter av haneskjell. Dette har ført til at områder som tidligere ble betraktet som lite interessante idag regnes som fangstmessig brukbare.

Fangstkapasiteten på haneskjell er betydelig redusert fra 1988, da området ble stengt. Dette innebærer imidlertid at presset på ressursene også er redusert. Med de store mengder haneskjell som finnes i de vernede områdene i de nordlige deler av Spitsbergen er det i følge Fiskeriforskning ingen fare for at rekrutteringen til skjellbestanden i området ved Moffen skal kunne påvirkes gjennom kommersiell fangst.

Tatt i betraktning den reduserte fangstkapasiteten vil også den fysiske påvirkningen av bunnfaunaen være begrenset.

Som det fremgår av ovennevnte er den totale bestanden av haneskjell i det stengte området ved Moffen fortsatt nedfisket, sammenlignet med situasjonen før det ble igangsatt kommersiell fangst i området.

Fiskeriforskning tilrår imidlertid at det stengte området ved Moffen åpnes for kommersiell fangst frem til 1. januar 1993. Den sterkt reduserte fangstkapasiteten er et vesentlig hensyn i denne tilrådingen. De to norske skjelltrålerne synes forøvrig å være de eneste aktuelle deltakere i eventuell

fangst i området.

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf. (05) 23 80 00

Høsten 1992 vil det, på bakgrunn av data fra fangstdagbøkene, bli foretatt ny vurdering av fangstbarheten i området.

Fiskeridirektøren vil be om Reguleringsrådets uttalelse til at det stengte området ved Moffen åpnes for kommersiell fangst i samsvar med anbefaling fra Fiskeriforskning.

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Postboks 185
5000 Bergen

JHS

TH

Fiskeriforskning

*Saksnr 24/92
3 feb. 92
dok 1/92*

Deres ref./Your ref.:

Vår ref./Our ref.:

Dato/Date:

237/92/JHS/bp

1992-01-29

VEDR. ÅPNING FOR FANGST AV HANESKJELL I DET STENGTE OMRÅDET VED MOFFEN.

Med bakgrunn i Reguleringsrådets vedtak 5. juni 1991 ble det i tidsrommet 21.-23. januar 1992 gjennomført et prøvefiske etter haneskjell med M/S "Leiranger" i det stengte området ved Moffen, Svalbardsonen.

Data fra dette prøvefisket er nå opparbeidet. Fangst pr. enhet innsats viser at dette området fortsatt har en langt lavere skjelltetthet enn da skjellskrapingen startet i dette området i 1987 (jmf. fangst dagbøker). Gjennomsnittlig kvantum produsert muskel pr. skrapetrekk i 1987 var 10,92 kg i dette området med stor variasjon mellom fartøyene (lavest tall 0,8 kg og høyest 24,9 kg). De samme beregningene fra årets prøvefiske viser et gjennomsnitt på 5,72 kg, lavest verdi 3,1 kg og høyeste 10,1. Selv om skraperedskapen som benyttes i dag er den samme som i 1987 er det rimelig å anta at utnyttelsesgraden i produksjonen ombord er blitt bedre med årene. Med samme tilgjengeligheten av skjell burde fangst pr. enhet innsats derfor ha ligget høyere idag enn i 1987. Resultatene tyder derfor på at haneskjellfeltene ved Moffen som i andre områder i Svalbardsonen ikke bare har en redusert totalbestand, men at tetthetsfordelingen er endret ved at det ikke lenger finnes felter med høye tettheter av haneskjell. Dette har medført at områder som i 1986-87 ble regnet som lite interessante, i dag blir sett på som fangstmessig brukbare.

Norsk Institutt for Fiskeri- og Havbruksforskning
Breivika, Postboks 677, 9001 Tromsø
Telefon (083) 29 000*, Telefax (083) 29 100

Havbruksstasjonen
Telefon (083) 29 150, Telefax (083) 29 180

Norwegian Institute of Fisheries and Aquaculture
Breivika, P.O.Box 677, N-9001 Tromsø, Norway
Telephone 47 83 29 000*, Telefax 47 83 29 100

Centre of Aquaculture Research
Telephone 47 83 29 150, Telefax 47 83 29 180

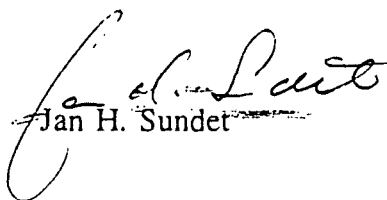
Fangstkapasiteten på haneskjell er betydelig redusert fra tiden før stenging av dette området i 1988 og fram til i dag (fra 8-10 til 1-2 fartøyer). Dette innebærer et betydelig mindre press på haneskjellressursen i dette området. Med de store mengder haneskjell som finnes i vernede områder i de nordlige delene av Spitsbergen ser en ingen fare for at rekrutteringen til skjellbestanden i området ved Moffen skal kunne påvirkes gjennom kommersiell fangst. I og med den begrensede fangstkapasiteten som i dag er på haneskjell vil også den fysiske påvirkningen av bunnfaunaen være begrenset.

Det stengte området ved Moffen er fortsatt nedfisket sett i forhold til situasjonen før skjellskrapingen startet der i 1987, men mindre felter innen området ser ut til å inneholde fangstbare forekomster av haneskjell. Ut fra en totalvurdering av situasjonen vil en derfor tilrå en begrenset åpning for haneskjellskraping i det stengte området.

Tilråding:

Det stengte området ved Moffen foreslås åpnet for fangst av haneskjell fram til 1. januar 1993. Med bakgrunn i fangstdagbøker fra området vil det bli foretatt en ny vurdering av området i løpet av høsten 1992. Fartøyene pålegges å føre fangstdagbok for fisket innenfor det stengte området med data på posisjon, antall skrapetrekk (antall enkeltskraper i sjøen) og mengde produsert vare for hver vakt (6 t.). Etter at det nevnte fisket er avsluttet skal kopier av fangstdagbøkene sendes Fiskeriforskning, Tromsø

Med vennlig hilsen
FISKERIFORSKNING

Jan H. Sundet

3/92 17. juni

ORIENTERING OM FISKET ETTER TORSK NORD FOR N 62°.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Totalkvote og bestandssituasjon 1992.

I den norsk - sovjetiske fiskerikommisjonen ble det for 1992 enighet om å fastsette totalkvoten av torsk til 340.000 tonn. Dette tallet inkluderer såkalt murmansk- torsk og norsk kysttorsk. Det ble avsatt 30.000 tonn til tredjeland. Sovjet overførte 10.000 tonn av sin kvote til Norge, slik at den norske kvoteandelen ble ialt 165.000 tonn.

Bestandssituasjonen for torsk ble tatt opp under møtet i ACFM i mai. I pressemelding fra Havforskningsinstituttet, datert 27. mai, heter det blant annet:

"Det internasjonale havforskningsråd kom på møte i København i dag ikke med noe konkret råd om økte torskekvoter i 1992. Havforskningsrådet har vurdert norske fangstdata fra årets Lofotfiske. Disse viser ca. 15% individuell vekst-økning i forhold til fjorårets fangstprognoser. Men havforskningsrådet mener man må ha ytterligere informasjon før man kan komme med nye beregninger av gytebestanden og totalbestanden av norsk arktisk torsk."

En nærmere redegjørelse om bestandssituasjonen vil bli gitt fra Havforskningsinstituttet på møtet i Reguleringsrådet 17. juni.

2. Reguleringsopplegget for 1992.

Den norske kvoten på 165.000 tonn for 1992 er fordelt med 118.800 tonn (72%) til konvensjonelle redskap og 46.200 tonn (28%) til trålere.

Kvoten for konvensjonelle redskap er fordelt slik:

- Fartøykvoteordningen	101.800 tonn
- Maksimalkvoteordningen	11.000 tonn
- <u>Bifangst</u>	<u>6.000 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>118.800 tonn</u>

For fartøy under 28,0 m.l.l. i fartøykvoteordningen var eventuell bifangst av torsk inkludert i fartøykvoten i perioden 1. januar- 17. mai. Fra 18. mai kan denne fartøygruppen ha inntil 25% bifangst av torsk i fisket etter andre fiskeslag.

Fartøy 28,0 m.l.l. og over i fartøykvoteordningen må avsette 20% av fartøykvoten til etter 31. august, og eventuell bifangst av torsk er inkludert i fartøykvoten hele året.

Fartøy i maksimalkvoteordningen kunne ta inntil 10% bifangst av torsk i perioden 1. januar- 17. mai, og 25% fra 18. mai.

Det var stopp i fisket i forbindelse med påsken, fra 11. april kl. 24.00 til 20. april kl. 24.00 (21. april kl. 10.00 for snurrevad).

Innenfor maksimalkvoteordningen, for fartøy under 9 m.l.l., ble det fra 1. juni åpnet for et fiske innenfor en ramme på 2.000 tonn. Herav er 1.000 tonn forbeholdt landing i Finnmark og Nord- Troms.

3. Utviklingen i fisket i 1992.

3.1. Samlet norsk torskefiske nord for N62°.

Pr. uke 19 (10. mai) var registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

	<u>Trål</u>	<u>Konv. redsk.</u>	<u>Sum</u>
Norges Råfisklag	16.970	96.330	113.300
Sunnm. og Romsdal FSL	2.970	8.500	11.470
<u>Vest- Norges FSL</u>	<u>1.220</u>	<u>1.400</u>	<u>2.620</u>
Sum	21.160	106.230	127.390

3.2. Konvensjonelle redskap

3.2.1. Lofotfisket.

Ifølge foreløpige tall fra Norges Råfisklag kom skreikvantumet i år opp i 44.688 tonn rund vekt, det høyeste kvantumet siden 1984.

Følgende oversikt viser totalt skreikvantum (rund vekt), samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983- 1992.

ÅR	TOTALKVANTUM	ANTALL FARTØY	ANTALL MANN
1983	81.392 tonn	1.853	4.488
1984	72.341 tonn	1.836	4.543
1985	39.856 tonn	1.041	3.593
1986	23.835 tonn	905	2.347
1987	28.635 tonn	1.028	2.648
1988	18.453 tonn	933	2.349
1989	21.800 tonn	777	1.960
1990	23.757 tonn	994	1.992
1991	38.622 tonn	1.760	3.343
1992	44.688 tonn	2.030	3.780

3.2.2. Fordeling av fangst på redskap.

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line ,juksa og snurrevad) pr. månedsskiftet april/ mai (ca.) for årene 1989, 1990, 1991 og 1992.

	Garn	Line	Juksa	Snurrevad
1989 Kvantum	50.130	19.818	6.029	12.932
%	56,4	22,3	6,8	14,5
1990 Kvantum	24.617	8.526	10.276	5.596
%	50,3	17,7	20,4	11,6
1991 Kvantum	52.963	17.505	21.633	11.378
%	51,2	16,9	20,9	11,0

1992 Kvantum	55.106	15.352	23.756	11.802
%	52,0	14,5	22,4	11,1

Som en ser har andelen fisket med juksa gått sterkt opp siden 1989, mens både garn, line og snurrevad har gått tilbake.

3.2.3. Maksimalkvoteordningen.

Av gruppekvote på 11.000 tonn til maksimalkvoteordningen var 2.000 tonn avsatt som bufferkvote. Fisket på maksimalkvoten ble stoppet fra 11. april kl. 24.00. (Foreløpige tall viser at landet kvantum kom opp i 11.300 tonn pr. 11. april. Eventuelt etterslep kommer i tillegg.)

Da fisket ble stoppet hadde ca. 3.250 fartøy deltatt i fisket på maksimalkvoten.

3.2.4. Fartøykvoteordningen.

Landet kvantum i fartøykvoteordningen var medio april ca. 88.300 tonn, dvs. 86,7% av gruppekvote på 101.800 tonn og 79,3% av utdelt kvantum på 111.400 tonn.

Det er ca. 3.600 fartøy i fartøykvoteordningen i 1992. Pr. medio april var det registrert fangst på i underkant av 3.400 av disse fartøyene.

4. Prognose torsk (tonn rundvekt) nord for N62° i 1992.

	Kvote	Prognose	Progn. overfiske
Fartøykvoteordningen	101.800	106.300	4.500 1)
Maksimalkvoteordn.	11.000	14.000	3.000
Bifangst	6.000	11.000	5.000
Sum konv. redskap	118.800	131.300	12.500
Trålere	46.200	46.700	500 2)

Totalt	165.000	178.000	13.000
--------	---------	---------	--------

- 1) I 1991- sesongen ville en overfordeling på 5% ikke gitt overfiske i fartøykvoteordningen. En slik overfordeling i 1992 skulle tilsi et utdelt kvantum i fartøykvote-ordningen på 106.900 tonn. Det er i realiteten utdelt 111.400 tonn, altså 4.500 tonn mer enn det "forsvarlige".
- 2) De såkalte skalleseitrålerne fikk avsatt 400 tonn torsk til bifangst i 1992. Oppfisket kvantum torsk for denne gruppen ventes å komme opp i nærmere 1.000 tonn på årsbasis. Vi beregner et overfiske av trålernes kvote på ca. 500 tonn.

Ovenstående prognose på 13.000 tonn i overfiske i år bør trolig anses som et minimumsanslag. Blant annet fordi den svært gode tilgjengeligheten av torsk langs store deler av kysten i vinter/ vår gjør det usikkert om en forutsetning om 95% kvoteutnyttelse (se under fotnote 1 ovenfor) i fartøykvoteordningen vil holde.

5. Orientering om regulering av torskefisket ved Grønland.

Norske fartøy har i 1992 adgang til å fiske 1.830 tonn torsk i Grønlands fiskerisoner. Fiskeridepartementet fastsatte ved reguleringsårets start at fartøy som ønsket å fiske torsk ved Grønland, måtte avstå sin torskekvote nord for N62°. Som kompensasjon for dette skulle fartøyene få tildelt fartøykvote ved Grønland som ville være minimum to ganger størrelsen på kvoten som det enkelte fartøy ville bli tildelt innenfor fartøykvoteordningen.

Ingen fartøy viste imidlertid interesse for å delta på disse betingelsene. I samsvar med Fiskeridirektørens tilrådning gikk derfor departementet inn for at fartøy som deltok i fiske ved Grønland bare skulle få redusert torskekvoten med 20%.

Kvoten er foreløpig forbeholdt linefartøy og seks fartøy er nå tildelt fartøykvote på 305 tonn torsk. Alle fartøyene har startet fisket og det var pr. 31. mai innmeldt tilsammen 397 tonn torsk fra fisket ved Grønland.

V. J. Olsen ga deretter ordet til havforskerne for orientering om utsiktene for økning av TAC for torsk. Han fremholdt at økning var anbefalt av Sjøgrenseutvalget, men at russerne ikke hadde besvart henvendelsen fra norske myndigheter.

Jacobsen sa at norske og russiske tokt i år ikke pekte i retning av særlig økning i antall, men bekreftet at -89 årsklassen var rundt middels, -90 årsklassen sterk og -91 årsklassen noe svakere. Han sa videre at vektene i fangstene i utgangspunktet pekte mot ca. 20% økning, mens grundigere analyser hadde vist ca. 15% undervurdering av bestanden. Dette medførte at kvote kune økes med 15% uten at den forutsatte beskatningsgraden ble endret.

ACFM hadde på maimøtet ikke innvendinger mot dette, men det hadde vært uoverenstemmelser med russerne med hensyn til størrelsen på gytebestanden. ACFM's anbefalingslinje innebar at det ikke ble gitt konkret anbefaling, men at inntil 15% økning kunne taes direkte utfra tabellen slik den var gitt før jul i 1991. Han sa videre at hvis tallene var korrekt måtte man tilbake til 1951 for å finne tilsvarende gytebestand. Situasjonen var altså enda bedre enn forutsatt sist høst.

V. J. Olsen spurte om det var spørsmål til havforskerne angående torsk.

Hellesvik spurte om man visste hvor stor innblanding av kysttorsk det var i konvensjonelle fangster.

Jakobsen svarte at det ikke var noe nytt med hensyn til kysttorsk og at mye av denne spesielt nord for Lofoten, gikk inn i beregningsgrunnlaget for norsk arktisk torsk. Tokt i Lofoten i vår hadde vist overraskende stor innblanding av kysttorsk.

Wold tok utgangspunkt i opplysningen om at gytebestanden var den største på 40 år og spurte hvor stor denne bestanden skulle bli.

Hellesvik mente at man burde sette inn ressurser på forskning påkysttorsk og ikke vegre seg av taktiske grunner.

V. J. Olsen sa at ut fra signalene om muligheten for økning av torskekvoten var det behov for en vurdering hvorvidt det var påkrevd med et nytt møte for å fordele økningen.

Hellesvik spurte om hva som hadde skjedd med hensyn til kontroll av fartøy som fisket i russisk sone.

Owe bekreftet at Fiskeridepartementet var opptatt av kontroll og at spørsmålet var tatt opp i brev form i forbindelse med de forestående møte med russerne.

Strand sa at han hadde oppfattet at Utenriksdepartementet ikke var interessert i gjensidig kontroll.

V. J. Olsen bekreftet dette, med presiserte at russerne var interessert i samarbeid.

Hellesvik pekte på at russerne stadig ble tatt for ulovligheter i NØS, mens ingen russer var tatt i russisk sone.

Jakobsen svarte Wold at beskatning ikke var et spørsmål om gytebestandens størrelse. Han mente imidlertid at gytebestanden burde være mellom 500 og 800 tusen tonn. Konsekvensen av å legge seg så nær 500 tusen tonn som mulig ville være at man før eller siden ville få problemer. Han svarte videre Hellesvik at kysttorsken både var et problem for havforskerne og for fangststatestikk, og at det i dag ikke var mulig å skille kysttorske fra norsk-arktisk torsk. Dette ville kreve adskillige prøver, som det i dag ikke var ressurser til å gjennomføre. Han sa også at han ville advare mot å ta årsklasser som ikke var i fiske på forskudd og pekte på at det var krise i samtlige store torskebestander i norlige farvann.

Bergvoll slo fast at det var av avgjørende betydning for kyst Norge at bestandsanslagene til enhver tid var mest mulig korrekte. Han spurte deretter om forskerne hadde gjort seg opp noen formening om hva som var forsvarlig økning.

Jakobsen sa at 15% ikke var et stort avvik. Han pekte på at en tilsvarende variasjon med negativt fortegn nok av mange ville blitt betegnet

som en "ubetydelig feil".

Han sa videre at det ikke var enighet innbyrdes i forskerkretser om hva som var et forsvarlig uttak. Blant annet var beskatning på F.med. omstridt og han sa at man av hensyn til sikkerhet og stabilitet var tjent på å ligge noe lavere.

Hellesvik sa at det var dårlig butikk å bytte torsk i Barentshavet mot torsk med Grønland.

V. J. Olsen pekte på at årsaken til denne avtalen var problemene i "smutthullet" og at det ikke hadde noen hensikt å ta opp en diskusjon på dette punkt.

Maråk etterlyste reguleringer for fiske ved Grønland.

Wåge svarte at man var åpen for innspill og var innstilt på et møte om emne.

Bergen, 18.03.1992
SÅJ/BJ

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET
ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° 11,2' N.BR.
I 1992.

Fiskeridepartementet har 16. mars 1992 i medhold av § 9 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992, nr. 760, fastsatt ved kgl.res. av 29. november 1991, jfr. §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I forskrift av 29. november 1991 nr. 760 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' nr.br. i 1992, gjøres følgende endring:

§ 4 tredje ledd, annet punktum (nytt) skal lyde:

Fartøy merkeregistrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord) og Finnmark kan likevel delta hvis registrering har skjedd innen 29. november 1991.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

Etter endringen har forskriften følgende ordlyd:

FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKE ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62°11,2' N. BR. I 1992.

I medhold av lov 16. juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske §§ 6 og 8 og lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5 er det ved kgl. res. av 29. november 1991 fastsatt følgende forskrift:

§ 1. Vilkår for deltakelse.

Nr. 1. Fartøy over 9,0 meter lengste lengde.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Fartøyet må i 1991 ha vært med i fartøykvoteordningen og deltatt i torskefisket i 1990 eller 1991.

Nr. 2. Fartøy under 9,0 meter lengste lengde.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Fartøyet må under nåværende eier ha vært med i fartøykvoteordningen i 1990 og deltatt i torskefisket i 1990 eller 1991.
- d) Eier av fartøy som hadde fartøykvote i 1990, men som har solgt dette i 1991, kan etter søknad til Fiskeridirektøren tildeles kvote til sitt nåværende fartøy etter reglene om utskiftning i § 6.

Nr. 3. Dispensasjon.

Fiskeridirektøren kan etter søknad dispensere fra bestemmelsene under nr. 1 og nr. 2 for eiere av fartøy som totalhavareerte i 1989, og som oppfylte vilkårene for deltakelse i fartøykvoteordningen i 1990.

§ 2. Fartøykvoten.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift fartøykvoten for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 3. Fartøy med driftsalternativ.

Fiskeridepartementet kan ved forskrift begrense kvoten til fartøy eller utelukke fartøy som har driftsalternativ i andre fiskerier.

§ 4. Andre fartøy.

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermanntallet før 29. november 1991.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1991 og være egnet og utrustet for torskefiske. Fartøy merkeregistrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord) og Finnmark kan likevel delta hvis registrering har skjedd innen 29. november 1991.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra vilkåret i tredje ledd for fartøy som er innført i merkeregisteret i tidsrommet 1. januar 1991 - 29. november 1991.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, har ikke anledning til å delta etter denne bestemmelsen.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift nærmere regler for maksimalkvoteordningen etter denne paragraf.

§ 5. Salg av fartøy.

Ved salg av fartøy som er med i fartøykvoteordningen tildeles ikke fartøykvote til ny eier.

Ved salg av fartøy innenfor samme fylke kan Fiskeridirektøren likevel tildele kvote til ny eier. Slikt salg medfører at selgers kvote bortfaller.

Fiskeridepartementet kan fastsette nærmere vilkår for at ny eier kan tildeles kvote for det kjøpte fartøy.

Søknad om fartøykvote fra den nye eier etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettdeleren på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

§ 6. Utskifting av fartøy.

Ved utskifting av fartøy med fartøykvote kan Fiskeridirektøren tildele eier kvote til erstatningsfartøyet. Utskiftingsfartøyet kan ikke tildeles ny fartøykvote.

Utskifting til større fartøy medfører ikke økt kvote.

Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyets lengde.

Søknad om tildeling av fartøykvote etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettdeler på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

§ 7. Overføring av fartøykvote til leid fartøy.

Fartøykvote som er tildelt det enkelte fartøy kan med unntak av de tilfeller som fremgår av § 6 i denne forskrift ikke overføres til annet fartøy, men må fiskes og leveres av fartøy som er tildelt kvoten.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som antas å ville medføre at fartøyet ikke vil kunne ta sin tildelte fartøykvote, dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 8. Rekruttering.

Til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1 kan fiskerisjefen i det enkelte fylke etter søknad tildele fartøykvoter innenfor rammen av 430 enhetskvoter, jfr. § 3 i forskrift av 20. desember 1991 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

Slik tillatelse kan gis til fartøyeiere som har behov for styrking av eksisterende fartøys driftsgrunnlag og til yngre eiere av fartøy som er over 8,0 meter lengste lengde og som er innført i merkeregisteret før 29. november 1991.

I særlige tilfeller kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon til yngre eiere av fartøy som er innført i merkeregisteret etter 29. november 1991.

Enhetskvotene er fordelt fylkesvis slik:

Finnmark	105 enhetskvoter
Troms	105 enhetskvoter
Nordland	105 enhetskvoter
Nord- og Sør-Trøndelag	50 enhetskvoter
Møre og Romsdal	40 enhetskvoter
Sogn og Fjordane	25 enhetskvoter

Fiskeridirektøren kan dessuten tildele inntil 25 enhetskvoter til eiere av fartøy hjemmehørende i fylker sør for Sogn og Fjordane.

Fiskeridirektøren er klageinstans for vedtak truffet etter første ledd.

§ 9. Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan oppheve eller endre denne forskrift.

§ 10 Straffebestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m. v.

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 • Telefax (05) 23 80 90 • Tlf.(05) 23 80 00

§ 11 Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks.

.....

Bergen, 18.5.1992
SÅJ/BJ

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER
TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1992.**

Fiskeridepartementet har den 15. mai 1992 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 2 i forskrift av 29. november 1991 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992 bestemt:

I

Forskrift av 20. desember 1991 nr. 868 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992 gjøres følgende endring:

§ 8 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Dersom fartøy har fisket opp fartøykvoten etter § 3 eller maksimalkvoten etter § 6 eller når gruppekvotene etter § 6 er oppfisket, er det forbudt å drive et fiske etter torsk.

Unntatt fra forbudet i tredje ledd er fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen og fartøy i maksimalkvoteordningen. Disse kan ved fiske etter andre fiskeslag, unntatt reker og rognkjeks, fra og med 18. mai 1992 ha inntil 25% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter endringen lyder forskriften:

**FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1992.**

Fiskeridepartementet har den 20. desember 1991 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 2 i forskrift av 29. november 1991 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' i 1992 bestemt:

KAP. I. GENERELLE BESTEMMELSER.**§ 1 Forbud mot fiske.**

Det er forbudt for norske fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap å fiske torsk nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan fartøy som faller inn under bestemmelsene i denne forskrift og som driver fiske med konvensjonelle redskap, fiske inntil 118.800 tonn rund vekt nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

Av dette kvantum avsettes det 6.000 tonn rund vekt til dekning av bifangst til fartøy under 28,0 meter lengste lengde.

§ 2 Fiskestopp.

I området nord for 62° 11,2' n.br. er det forbudt å fiske torsk med konvensjonelle redskap i følgende tidsrom:

Fra 11. april kl 2400 til 20. april kl 2400. For fiske med snurrevad gjelder stoppen til 21. april kl 1000.

Redskap som på grunn av uvær ikke kan tas opp innen fiskestoppen etter denne paragraf begynner, skal tas opp så snart som mulig etter at værhindringen er over.

KAP. II. FARTØYKVOTER.**§ 3 Deltakende fartøy.**

Det enkelte fartøy som tilfredsstiller vilkårene for deltakelse etter § 1 i forskrift av 29. november 1991 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992 kan i 1992 fiske følgende kvanta torsk rund vekt:

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

Fartøylengde	Antall enhetskvoter	Fartøykvote
0- 6,9 m l.l.	1,0	7,2 tonn
7- 7,9 "	1,7	12,2 "
8- 8,9 "	1,9	13,7 "
9- 9,9 "	2,4	17,3 "
10-10,9 "	3,1	22,3 "
11-11,9 "	4,0	28,8 "
12-12,9 "	4,9	35,3 "
13-13,9 "	6,1	43,9 "
14-14,9 "	7,0	50,4 "
15-15,9 "	8,1	58,3 "
16-16,9 "	9,0	64,8 "
17-17,9 "	10,1	72,7 "
18-18,9 "	11,2	80,6 "
19-19,9 "	12,4	89,3 "
20-20,9 "	13,1	94,3 "
21-21,9 "	13,6	97,9 "
22-22,9 "	14,3	103,0 "
23-23,9 "	14,8	106,6 "
24-24,9 "	15,4	110,9 "
25-25,9 "	15,8	113,8 "
26-26,9 "	16,3	117,4 "
27-27,9 "	17,0	122,4 "
28-28,9 "	17,4	125,3 "
29-29,9 "	18,1	130,3 "
30-30,9 "	18,5	133,2 "
31-31,9 "	19,2	138,2 "
32-32,9 "	19,7	141,8 "
33-33,9 "	20,3	146,2 "
34----- "	20,8	149,8 "

I den tildelte fartøykvote for fartøy over 27,9 m l.l. inkluderes bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

For fartøy over 27,9 m l.l. er det forbudt å fiske mer enn 80% av den tildelte kvote i tidsrommet fram til 1. september.

Forlengelse av fartøy som er foretatt etter 16.11.1990 gir ikke grunnlag for økt kvote.

Eiere av fartøy som deltar i fartøykvoteordningen etter denne paragraf, har ikke rett til å fiske maksimalkvote med annet fartøy etter § 6. Slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i fiske med andre høvedsmenn.

§ 4 Trålere med kombinasjonsdrift.

Fartøy som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrift av 12. desember 1986 om tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap kan i 1992 ikke fiske mer enn fartøyskvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av forskrift om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

§ 5 Fartøy som fisker i Grønlands sone.

Fartøy som deltar i fiske i Grønlands økonomiske sone etter torsk, kveite, blåkveite og uer i henhold til avtaler mellom Norge/Grønland og Norge/EF kan i 1992 ikke fiske mer enn 80% av den torsk kvote fartøyet kan fiske i henhold til denne forskrifts §§ 3 og 6.

KAP. III. MAKSIMALKVOTER.**§ 6 Deltakende fartøy.**

Merkeregistrerte fartøy som nevnt i § 4 i forskrift av 29. november 1991 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992, vil i 1992 kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en gruppekvote på 11.000 tonn torsk rund vekt. Av dette kvantum avsettes en bufferkvote på 2.000 tonn rund vekt.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Det enkelte fartøy som nevnt i første ledd kan i 1992 med konvensjonelle redskap maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt:

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 5,9 m l.l.	3,0 tonn
6 - 6,9 m l.l.	4,0 tonn
7 - 7,9 m l.l.	6,0 tonn
8 m l.l. og over	8,0 tonn

Forlengelse av fartøy som er foretatt etter 16.11.1990 gir ikke grunnlag for økt kvote.

Eier av fartøy med maksimalkvote kan ikke ta maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke anledning til å delta med andre som hovedsmenn.

KAP. IV. FELLESBESTEMMELSER, FRITIDSFISKE M.M.**§ 7 Leveringsbestemmelse.**

Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote. Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy, kan ikke overføres, men må leveres av dette fartøy. Det er også forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

§ 8 Bifangst.

I stopp-perioden etter § 2 er det forbudt å ha større bifangster av torsk ved fiske etter andre fiskeslag og reker enn 10% regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

Bifangst etter første ledd skal belastes fartøyets kvote.

Dersom fartøy har fisket opp fartøykvoten etter § 3 eller maksimalkvoten etter § 6 eller når gruppekvotene etter § 6 er oppfisket, er det forbudt å drive et fiske etter torsk.

Unntatt fra forbudet i tredje ledd er fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen og fartøy i maksimalkvoteordningen. Disse kan ved fiske etter andre fiskeslag, unntatt reker og rognkjeks, fra og med 18. mai 1992 ha inntil 25% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

§ 9 Oppdrett/føring av fisk.

Dersom fangster eller deler av fangster skal leveres/anvendes til oppdrett/føring, skal det på skjema fastsatt av Norges Råfisklag føres leverings-/overføringsoppgave. Den skal inneholde opplysninger om fartøyets navn og registreringsnummer, fiskeslag, vekt størrelsessortement og tidspunkt for overlevering. Oppgaven sendes umiddelbart til Norges Råfisklag.

§ 10 Fritidsfiske.

Fritidsfiske kan foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter og en line på inntil 100 angler pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta torsk som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksamaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf.

Fiskeridirektøren kan i særskilte tilfeller dispensere fra redskapsbegrensningen i

første ledd.

§ 11 Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsomt brudd på denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje etter samme lovs § 54.

§ 12 Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1992 og gjelder til 31. desember 1992.

REGULERING AV FISKE ETTER HYSE NORD FOR N 62° I ANDRE HALVÅR.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene der det fremgår følgende:

Fisket etter hyse 1. halvår 1992.

I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 1992 ble det oppnådd enighet om at Norge kunne fiske inntil 27.000 tonn norsk-arktisk hyse. I tillegg til dette kommer et kvantum kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn. Det ble avsatt 8.000 tonn hyse til trålerne. Dette kvantum ble fordelt som fartøykvoter.

På Reguleringsrådsmøtet i desember 1991 var det enighet om at fiske etter hyse første halvår burde reguleres innenfor en maksimalkvoteordning. Til denne ordningen ble det avsatt en gruppekvote på 6.000 tonn med maksimalkvote på 6 tonn. Når gruppekvoten, eller det enkelte fartøys maksimalkvote var oppfisket, kunne en ha inntil 20% innblanding av hyse ved fiske etter andre fiskeslag.

Fisket utviklet seg slik at gruppekvoten var beregnet oppfisket innen utgangen av uke 18 (2. mai).

Norges Fiskarlag fremsatte i den forbindelse forslag om en egen maksimalkvoteregulering fra 1. mai til 1. juli. I forslaget fremstod en stige på fire trinn med rommelige maksimalkvoter, som forskudd på forventede reguleringer for andre halvår.

Fiskeridirektøren fant imidlertid ikke at det var påkrevd med en slik omfattende endring av det fastsatte reguleringsopplegget. Han foreslo som kjent i telefax av 28. april 1992 (sak 1/92) til Reguleringsrådets medlemmer økning av maksimalkvoten til 12 tonn pr. fartøy, basert på en overføring av 3.000 tonn hyse fra andre halvår.

Fiskeridepartementet fastsatte 7. mai 1992 forskriftsendring i samsvar med Fiskeridirektørens forslag.

Disponibelt kvantum 2. halvår 1992.

Etter at den overnevnte overføring for å muliggjøre et fortsatt maksimumkvotefiske frem til 1. juli var gjennomført, gjenstår en kvantum hyse i størrelsesorden 15.000 tonn til andre halvår. Dette inkluderer en avsetning til fiske etter 1. september.

Regulering av hysefiske 2. halvår 1991.

De senere år har disponibelt kvantum for andre halvår vært vesentlig mindre enn inneværende år. I fjor var dette kvantum ca. 9.300 tonn. Av dette ble 1.800 tonn avsatt til dekning av bifangst. På grunnlag av det resterende kvantum ble det etablert en maksimumkvoteordning med følgende stige:

Deltakende fartøy kunne maksimalt fiske følgende kvoter:

Fartøy under	6 meter	5 tonn rund vekt
6 - 7,99	"	10 " " "
8 - 9,99	"	15 " " "
10 - 10,99	"	25 " " "
11 - 11,99	"	30 " " "
12 - 12,99	"	35 " " "
13 - 13,99	"	40 " " "
14 - 14,99	"	45 " " "
15 - 15,99	"	50 " " "
16 meter og over		55 " " "

Fartøy over 27,5 meter kunne ikke delta i direkte fiske etter hyse.

Fisket ble stoppet 24. august 1991 på bakgrunn av at gruppekvoten var beregnet oppfisket. Fra 13. september ble bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag økt fra 10 til 25%. Hysekvoten for konvensjonelle redskap ble i 1991 overfisket med vel 2.000 tonn.

Fiske etter hyse annet halvår 1992.

Som nevnt gjenstår 15.000 tonn hyse til annet halvår. Innenfor dette kvantum må det også avsettes et kvantum til bifangst. Det er videre en forutsetning at deler av kvantumet skal fiskes fra 1. september. Denne utstrekning av fiske i tid vil antakelig føre til at behovet for bifangstavsetning minker. En vil imidlertid kunne vise til det overfiske som var ifjor og at dette i det alt vesentlige knytter seg til bifangstfisket.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at bifangstprosenten av hyse ved fiske etter andre fiskeslag bør forbli uendret gjennom hele året, slik at den fastsettes til 20% når gruppen eller det enkelte fartøy ikke lenger kan drive et direkte fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 2.000 tonn til dekning av bifangst.

Reguleringsrådet var i siste møte enig i en avsetning på 18.000 tonn hyse til andre halvår. Denne avsetningen er som kjent redusert som følge av overføring av 3.000 tonn til første halvår. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at denne fordeles forholdsmessig på de to gjenstående avsetninger slik at disponible kvanta før og etter 31. august blir henholdsvis 9.000 og 4.000 tonn.

Norges Fiskarlag har fremsatt følgende forslag til lengde- inndeling og maksimalkvoter for perioden 1. juli til 31. august.

Fartøystørrelse	Maksimalkvote
Fartøy under 6 meter	5 tonn rund vekt
6 - 7,99 "	12 " " "
8 - 9,99 "	17 " " "
10 - 10,99 "	30 " " "
11 - 11,99 "	35 " " "
12 - 12,99 "	40 " " "
13 - 13,99 "	45 " " "
14 - 14,99 "	50 " " "
15 - 15,99 "	55 " " "
16 meter og over	60 " " "

I tillegg foreslås det en egen regulering fra 1. september med lik maxkvote på 8 tonn uavhengig av fartøyets størrelse og tidligere oppfisket kvantum.

Fiskeridirektøren er enig i at den foreliggende situasjon kan synes å tilsi en viss økning i maksimalkvoten for det enkelte fartøy. Av prinsipielle grunner kan det synes lite hensiktsmessig å foreta ytterligere oppdeling av hysereguleringene, slik at andre halvår fremstår med to separate reguleringer. Det bør i utgangspunktet være en generell målsetning å unngå at også hysefisket underlegges et stadig mer rigorøst reguleringsystem. En slik ytterligere oppdeling av hysefisket, vil blant annet medføre økende kontrollproblem. Dette fordi det samme fartøy blir underlagt en rekke forskjellige maksimalkvoteordninger ved fiske etter en enkelt art det samme kalenderår. I motsetning til i fjor, er også de større fartøyene, over 27,5 meter lengste lengde i år med i hysefisket. Dersom en velger å ha samme maksimalkvote resten av året, kan en risikere at de største fartøyene venter til høsten med hele fisket og dermed i vesentlig grad belaster det avsatte kvantum. Formålet med høstavsetningen var jo i særlig grad for å ivareta kysthysefisket, og da spesielt fra Lofoten og sørover. Forslaget fra Norges Fiskarlag ivaretar disse hensyn, og Fiskeridirektøren finner til tross for de prinsipielle betenkeligheter å kunne gå inn for forslaget om en todeling.

Når det gjelder kvantum som er tilgjengelig i fløylinefiske er dette økt fra 8.300 til 9.000 tonn i forhold til i fjor. Deltagelse fra banklineflåten kan imidlertid medføre at en vesentlig del fiskes av denne gruppen. Norges Fiskarlag har imidlertid foreslått mindre økninger på de enkelte trinn av stigen. En økning av det enkelte fartøys maksimalkvote vil føre til økt konkurranse, og medvirke at fisket ikke strekkes ut i tid.

Fiskeridirektøren finner likevel innenfor et kvantum på 13.000 tonn, å kunne gå inn for Norges Fiskarlags forslag til regulering av hyse andre halvår.

Andre reguleringstiltak.

I 1991 var det ved fiske etter hyse krav til at både eier og høvedsmann var ført på blad B i fiskarmanntallet. Det var videre lagt inn begrensning på "en mann en kvote". Leieforhold var tillatt innenfor disse rammer. Norges Fiskarlag foreslår at det er tilstrekkelig at høvedsmann er ført på blad B.

Dette forslaget innebærer at fiskefartøy med eiere på blad A vil kunne delta såfremt høvedsmannen står på blad B. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en bør følge opplegget fra i fjor som innebar en samordning av

reguleringene, slik at en stiller samme krav til eierforhold i hysefisket som i torskefisket. Fiskeridirektøren forslår at eiere og høvedsmann på fartøyer som skal delta må stå på blad B i fiskermanntallet og at eiere av flere fartøy og høvedsmenn kun kan ta en kvote.

Fisket åpnet i fjor mandag 1. juli. Av kontrollmessige hensyn er det et vesentlig poeng at fisket tar til en mandag.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at hysefiske 2. halvår 1992 starter mandag 6. juli, og at fisket på høstavsetningen tar til mandag 31. august.

V. J. Olsen ba deretter om synspunkt.

Wold spurte om bestandsutviklingen også tilsa en økning av hysekvoten.

Jakobsen svarte at det ikke var gjort tilsvarende undersøkelser for hyse som for torsk. Han presiserte imidlertid at det for hyse var stor usikkerhet med hensyn til bestandsanslaget. Dette skyldtes på den ene siden at en bra årsklasse var på vei inn i fiske samtidig som andelen stor hyse var sterkt minkende.

Krüger sa at han ønsket vurdert endringer i Fiskeridirektørens forslag. Han pekte på at tidlig oppstart ga problemer i forhold til ferie samt at fisken var småfallen og av dårligere kvalitet. Han mente at fiske ikke burde ta til før 1. august og at 1000 tonn hyse burde bli overført til siste periode. Han ønsket også at den diffrensierte maksimalkvoteordningen ble gjort gjeldende for begge perioder.

Bergvoll sa at Fiskeridirektøren i hovedtrekk hadde fulgt Norges Fiskarlags forslag, men med avvik i forhold til bifangstavsetning. Han mente at ønske om et brukbart disponibelt kvantum til fiske etter 1. september kanskje var en svakhet for forslaget. Han mente at rådet burde gå inn for Norges Fiskarlags forslag.

Wold ga sin støtte til Krüger og sa at Fiskeridirektørens forslag ville

ramme enkelte grupper for eksempel snurrevad.

V. J. Olsen sa at med det hysekvantum som gjensto i 1992 kunne ikke industrien tilfredsstilles. Han spurte om Krüger ønsket å formulere et konkret forslag.

Krüger fremsatte følgende forslag: startdato 13. juli, avsetning av 8.000 tonn for perioden frem til 31. august og en diffrensiert maksimalkvote gjeldende for begge periodene.

Beivi sa at hun ikke kunne gå inn for å flytte startdato fordi det foregikk et fjordfisket i Finnmark på denne tiden.

Henriksen sa at Krügers forslag kanskje tjente landsindustrien for deler av landet, men det var egnet til å svekke Finnmark. Norges Fiskarlag gikk inn for at det burde avsettes tilstrekkelig til et tradisjonelt fløytlinefiske utenfor Finnmark. Han sa videre at i år var det såpass mye hyse avsatt for andre halvår at man også kunne løse problemet med innblanding lenger sør.

Wold sa at han kunne være med på startdato 6. juli og fordeling 9.000 og 4.000 tonn på de to periodene, men ønsket den diffrensiert maskimalkvoten gjeldende i begge perioder.

Krüger sa at han ikke ville overdrive betydningen av å flytte 1.000 tonn. Han var også villig til å akseptere startdato 6. juli.

Beivi spurte om Krüger påstod at man i Finnmark ønsket en senere oppstart.

Krüger svarte at en rekke representanter fra industrien ønsket en vesentlig senere start enn 1. juli.

Henriksen sa at fiskerlaget kunne akseptere start 6. juli. Når det gjaldt kvantum hadde fiskerlaget tatt utgangspunkt i 5.000 tonn etter 1. september. Han sa videre at en gjennomgående maksimalkvote ville medføre at større fartøy ville ta en større del av gruppekvoten.

V. J. Olsen foretok deretter en oppsummering:

Han konstaterte at det var enighet om å avsette et kvantum på 2.000 tonn til bifangst. Videre var det enighet om startdato 6. juli.

Når det gjaldt fordelingen mellom periodene stod Fiskeridirektørens forslag om 9.000 og 4.000 tonn mot Krügers forslag om fordeling 8.000 og 5.000 tonn. Han sa deretter at han hadde en oppfatning av at det var mulig å oppnå enighet også på dette punkt.

Wold sa at på bakgrunn av vedtak i sist møte var han innstilt på 8.000 og 5.000 tonn.

Henriksen sa at det ikke var dramatisk forskjell på de to forslagene til periodisering. Et kvantum på 5.000 tonn etter 1. september var grunnlag for Norges Fiskarlags forslag til 8 tonn maksimalkvote. Han konstaterte at i dette forslaget lå en interessekonflikt med hensyn til redskap.

Wold sa at denne fordelingen mellom periodene ikke var noen løsning når den ikke ble koblet til en gjennomgående diffrensiert maksimalkvote. Han pekte på at 8 tonn ville være for lite for eksempel for en snurrevadbåt med 8 mann.

Beivi sa at hvis overføring av 1.000 tonn hadde så liten betydning burde fordelingen 9.000 og 4.000 tonn bli resultatet fordi dette ville gi en fordel for Finnmark.

Krüger hevdet at en maksimalkvote på 8 tonn ville medføre at gruppekvoten ikke ville bli oppfisket.

Benjaminson sa at en gjennomgående maksimalkvoteordning ville føre til hurtigere oppfisking. Dette vil ikke ivareta målsetning om en høstavsetning.

Wold sa at sist det var fritt fiske ble det tatt 16.000 tonn fra 1. juli og ut året. Han spurte videre om størrelsen på bifangst når makskvoten var oppfisket.

V. J. Olsen sa at det i forslaget lå en videreføring av en bifangst på 20%.

Henriksen sa at forventningen om økt torskekvote i høst ville ha betydning for behovet for bifangst.

Krüger mente at man ikke kunne ta med i vurderingen muligheten for økt torskekvote. Han hevdet at målsetningen med den foreslåtte regulering var å utelukke en fartøygruppe.

Henriksen sa at det var et poeng i den foreslåtte reguleringen å forhindre at avsetning for siste periode ble raskt oppfisket fordi større båter ventet til etter 1. september før de startet fiske. Hvis den diffrensierte maksimumkvoten ble gjort gjeldende for begge perioder ville den opprinnelige målsetning med å avsette et kvantum for høstfiske lett falle bort.

V. J. Olsen foretok en ny oppsummering og konstaterte at uenigheten gikk på hvorvidt man skulle ha en maksimumkvoteordning for hver av de to periodene som foreslått av Fiskeridirektøren, eller om man burde ha en gjennomgående og diffrensiert maksimumkvote som foreslått av Krüger.

Ved avstemming stemte 4 representanter (Krüger, Wold, Bjørklund og Domstein) for Krügers forslag, mens 9 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Bergvoll, Strand, Bakken, Eggereide og Beivi stemte for Fiskeridirektørens forslag.

Det ble deretter konstatert enstemmighet i forhold til Fiskeridirektørens forslag om å avsette 9.000 og 4.000 tonn hyse til de to periodene.

Det ble tilsist konstatert enighet om forslaget til krav til eier og høvedsmann på blad B og begrensingen til en mann, en kvote.

Norges Fiskarlag

SAKSNR. - DOK.NR.
 2587 - 5

hoye Kanne

*hoye W/O
 G. H. E.
 G. H. E. A. S.
 H. W.*

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord (07) 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
 Boks 185
 5001 BERGEN.

Fiskeridepartementet
 Postboks 8118
 0032 OSLO

30.04.1992
 J.nr.0749/92
 ark.,
 EL/-

W. H. P.

R

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAPER I 1992.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 29. april behandlet regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper i 1992, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til arbeidsutvalgsvedtak i sak 54/92, der det ble tilrådd å øke avsetningen med 3.000 tonn til 9.000 tonn for fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper fram til 1. juli.

Norges Fiskarlag vil tilrå at fartøyene for perioden 01.05 til 30.06. blir tildelt en differensiert maksimumkvote etter følgende stige.

- Fartøy under 12 m 8 tonn
- Fartøy 12 - 13.99 m 10 tonn
- Fartøy 14 - 15.99 m 12 tonn
- Fartøy 16 m og over 14 tonn

Norges Fiskarlag vil videre tilrå at oppfisket kvantum innen denne maksimumkvotestige blir fratrukket maksimumkvoten tildelt for perioden 01.07 til 01.09.

Dette innebærer at det er til disposisjon fra 1.juli 1992 et kvantum på 15.000 tonn.

Norges Fiskarlag tilrår at det av dette kvantumet avsettes 5.000 tonn til fisket etter 1. september. Det er da til disposisjon for et fiske i perioden 1. juli til 31. august 1992 et kvantum på 10.000 tonn.

Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket innenfor avsetningen på 10.000 tonn gjennomføres som et differensiert maksimumkvote-fiske med konvensjonelle redskaper. Det tilrås følgende stige:

Fartøystørrelse	Maksimumkvote
Under 6 meter	5 tonn
6 - 7.99 meter	12 tonn
8 - 9.99 meter	17 tonn

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

10 - 10.99 meter	30 tonn
11 - 11.99 meter	35 tonn
12 - 12.99 meter	40 tonn
13 - 13.99 meter	45 tonn
14 - 14.99 meter	50 tonn
15 - 15.99 meter	55 tonn
16 meter og over	60 tonn

Når det gjelder begrensninger i hvem som skal få delta i 1992, går Norges Fiskarlag inn for at følgende kriterier benyttes:

Fartøyets høvedsmann må være manntallsført på blad B og fartøyet må være merkerregistrert.

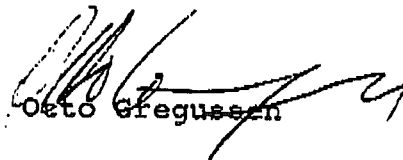
Høvedsmannen må ikke gis anledning til å ta mer enn en kvote.

Det må gis anledning til å kunne leie fartøy for å kunne delta i det maksimalkvoteregulerte fisket etter hyse.

Når det gjelder fisket etter 1. september, vil Norges Fiskarlag tilrå at det gis anledning til å fiske inntil 8 tonn uavhengig av fartøyets størrelse. Dette uavhengig av om tidligere maksimalkvote er tatt eller ikke."

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Bergen, 8. mai 1992
TLø/TAa

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER
HYSE NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1992.**

Fiskeridepartementet har 7. mai 1992 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I forskrift av 20. desember 1991 nr. 867 om regulering av fiske etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

§ 2 Gruppekvote.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap fiske inntil 9.000 tonn hyse rund vekt inntil videre nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

§ 4 skal lyde:

§ 4 Maksimalkvoter.

Deltakende fartøy etter § 2 kan maksimalt fiske inntil 12 tonn hyse rund vekt.

Bifangst av hyse tatt før forskriftens ikrafttredelses dato skal medregnes i maksimalkvoten.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1992.

Fiskeridepartementet har 20. desember 1991 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1 Forbud mot fiske.

Det er forbudt for fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap å fiske hyse nord for 62° 11,2' n.br. i 1992 med mindre annet følger av bestemmelsene nedenfor.

§ 2 Gruppekvote.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap fiske inntil 9.000 tonn hyse rund vekt inntil videre nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

§ 3 Fiskestopp.

I området nord for 62° 11,2' n.br. er det forbudt å fiske hyse med konvensjonelle redskap i følgende tidsrom:

Fra 11. april kl 2400 til 20. april kl 2400. For fiske med snurrevad gjelder stoppen til 21. april kl 1000.

Redskap som på grunn av uvær ikke kan tas opp innen ikrafttredelse av

fiskestoppen etter denne paragraf, skal tas opp så snart som mulig etter at værhindringen er over.

§ 4 Maksimalkvoter.

Deltakende fartøy etter § 2 kan maksimalt fiske inntil 12 tonn hyse rund vekt.

Bifangst av hyse tatt før forskriftens ikrafttredelses dato skal medregnes i maksimalkvoten.

§ 5 Bifangst.

I stopp-perioden etter § 3 er det forbudt å ha større bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag enn 10% regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

Bifangst etter første ledd skal belastes det enkelte fartøys maksimalkvote.

Fartøy som har fisket opp maksimalkvoten etter § 4 eller når gruppekvoten etter § 2 er beregnet oppfisket, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 20% bifangst av hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

§ 6 Fritidsfiske.

Fritidsfiske kan bare foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter og en line på inntil 100 angler regnet pr. husstand. Fisket må avgrensnes til de kvanta hyse som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksamaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf.

§ 7 Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsomt brudd på denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning av fangst kan skje etter samme lovs § 54.

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 • Telefax (05) 23 80 90 • Tlf.(05) 23 80 00

§ 8 Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1992 og gjelder inntil videre.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62° I ANDRE HALVÅR.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Utviklingen i fisket.

For 1992 har Fiskeridepartementet fastsatt at den norske fiske etter sei nord for 62° n.br. ikke bør overstige 112.000 tonn. Det er avsatt kvantum for dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskap. Det er avsatt kvote på redskapsgruppene not (44.800 tonn) og trål (38.080 tonn). Av trålkvoten er 8.000 tonn avsatt som kvote til fartøy med industri/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området mellom 62° og 65° n.br. Ved utgangen av april viser foreløpige tall at fartøy med industri/nordsjøtråltillatelse har fisket et kvantum på vel 2.700 tonn av denne kvoteavsetningen.

Foreløpige oppgaver viser at anslått oppfisket kvantum ved utgangen av april utgjør 29.300 tonn. I 1991 var tilsvarende kvantum 26.700 tonn. Tabellen nedenfor gir en sammenligning av oppfisket kvantum fordelt på redskap de to siste år:

	30.04.91	30.04.92
Redskap	1991	1992
Not	1,0	0,6
Garn	8,7	9,3
Trål	15,7	18,2
Andre	1,3	1,2
Sum	26,7	29,3

1.000 tonn rund vekt

REGULERING AV NOTFISKE ETTER SEI NORD FOR 62° N.BR. I 1992.

Innenfor totalkvoten for not ble det som kjent fastsatt et reguleringsopplegg for 1992 etter reguleringsrådsmøtet i desember 1991. Reguleringen innebærer blant annet en periodisering av gruppekvoten slik at 11.940 tonn kan taes før 20. juli. Dette er 30% av gruppekvoten til not. Av totalkvantumet ble 5.000 tonn avsatt til en bufferkvote for å ivareta interessene for de mindre fartøyene, slik at disse ikke risikerer at fisket er stoppet når seien blir tilgjengelig for denne gruppen.

Fiskerinæringens Landsforening har i brev til Fiskeridepartementet 22. april 1992 fremsatt forslag om avvikling av notsesongen inneværende år (./.). Norges Råfisklag har gitt tilsvar på dette 28. april d.å. (./.).

Forslaget fra Fiskerinæringen Landsforening innebærer avvik fra Reguleringsrådets enighet om periodisering av gruppekvoten ved at det ønskes innført en ekstra periode og endring i kvantumsfordelingen mellom periodene. Forslagene til endring er imøtegått av Norges Råfisklag som mener man må holde fast ved den gjeldende regulering.

Den form for periodisering som er fastsatt for 1992, ble første gang fastsatt for reguleringen i 1990. Både i 1990 og 1991 var fiske etter sei regulert med periodiseringen i størrelsesorden 30% på første periode og 70% på annen periode. Bakgrunnen for dette var et forslag fra Norges Fiskarlag på møtet i Reguleringsrådet i desember 1989. Begrunnelsen for forslaget var hensynet til industrien og målsetningen var at det skulle stå sei i lås når ferien var avviklet.

Fiskeridirektøren vil vise til den tidligere enighet i Reguleringsrådet, og til bufferkvoteavsetningen. En vil ikke gå inn for en mer kompliserende og detaljert regulering av seinotfisket på det nåværende tidspunkt og går derfor inn for at reguleringsordningen opprettholdes uendret.

Forslaget fra FNL om endring av periodisering bygger på en endring av gjeldende regler om dispensasjon fra påbudt bløgging av sei under 58 cm.

Gjeldende regelverk medfører at det ikke er krav til bløgging av denne fisken. FNL ønsker som det fremgår av brevet, at dispensasjonen kun skal gjelde 18.000 tonn ulikt fordelt på de tre foreslåtte perioder.

Fiskeridirektøren er tillagt hjemmel for å gi dispensasjon fra kravet til bløgging. Jfr. § 24,2 i kvalitetsforskrift for fiske og fiskevarer av 1986.

I 1991 gjaldt dispensasjonen frem til 12. juni. Dispensasjonen ble da midlertidig opphevet frem til 20. juli s.å. Frem til denne dato kunne det leveres inntil 13.650 tonn notfangst sei. Da dispensasjonen ble opphevet gjenstod omlag 3.000 tonn av dette. Dispensasjonen ble den 19. juli ved Fiskeridepartementets telefax innskrenket resten av året. Det ble imidlertid fra departementets side som en overgangsordning tilrådd avsetning av inntil 8.000 tonn sei for direktehåving. Det var i 1991 adgang til å fiske inntil 23.850 tonn sei med not etter 20. juli. Dette etter at kvoten ble økt med 5.000 tonn medio august s.å.

Fiskeridirektøren vil presisere at spørsmål om dispensasjon for bløggepåbudet egentlig ikke er tema for Reguleringsrådet, men at det er ønskelig at også synspunkt fra rådets medlemmer kommer fram.

V. J. Olsen pekte deretter på den enigheten som var oppnådd på Reguleringsrådsmøte i desember og refererte Fiskerinæringens Landsforenings forslag til endring av denne. Han presiserte at Fiskeridirektøren stod fast på det tidligere vedtak.

Krüger pekte på at hensikten ved FNL's forslag var å sikre at det var sei disponibelt i juli måned. Han sa videre at det nå imidlertid ikke så ut som dette ville bli et problem. Han frafallt derfor forslaget til endret regulering.

Maråk viste til telefax fra Norske Fabrikkskips Forening vedrørende forbud mot innblanding av sei under minstemål i trålfangster og etterlyste svar på dette.

Wåge svarte at regelverket på området var klart, og at enkelthenvendelser til direktoratet ville bli besvart. Når det gjaldt Kystvaktens håndheving av regelverket forutsatte han at denne skjedde med fornuft.

Hellesvik sa at minstemålet for sei var så lavt at det foregikk et rent yngeldrap. Han pekte også på at dette problemet hadde vært

diskutert mange ganger før.

V. J. Olsen sa at det ikke vart lagt opp til en lengre diskusjon om minstemål på sei i dette møte.

Johansen spurte om det var nedsatt et nytt seiutvalg.

V. J. Olsen svarte at et nytt seiutvalg ikke var nedsatt. Et slikt utvalg ville vært hensiktsløs da det ikke kunne endre realitetene i problemet.

Wold var enig i at minstemålet for sei var for lavt. Han mente problemet burde legges frem for Statssekretæren som i så mange møter hadde gått inn for en økning.

Benjaminson sa at likt minstemål vil føre til at det bare kunne fiskes sei på deler av kysten. Dette vil utelukke lite mobile småfartøy.

Hellesvik sa at det var grenser for hvilke distriktshensyn man kunne legge vekt på. Slike standpunkt kunne for eksempel føre til at man i Finnmark måtte få fiske småsild fordi bare denne var tilgjengelig lokalt.

Eggereide spurte om når seisaken ville bli lagt frem.

V. J. Olsen sa at man kunne finne frem en oppdatering og sende Reguleringsrådet medlemmer.

Handwritten notes:
1150 Vg...
SA-
W

T E L E F A X

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

2681/92

Vår ref: 1900.92/WG/-

Dato: Tromsø, 28. april 1992

AVVIKLINGEN AV SEINOTSSESONGEN 1992.

Vi viser til brev av 22.4.d.å. fra Fiskerinæringens Landsforening til Fiskeridepartementet som vi har mottatt kopi av.

For ordens skyld kan brevetts innhold deles i to:

- 1) Fordeling av totalkvote not mellom bløgget/ubløgget.
- 2) Diverse virkemidler for gjennomføringen av sesongen 1992.

Det er med forundring laget mottar kopi av brev til Fiskeridepartementet vedrørende organisering av årets seiomsetning uten at det på forhånd har vært drøftelser mellom Norges Råfisklag og Fiskerinæringens Landsforening. Dette er en ny praksis som ikke samsvarer med tidligere samarbeid med Fiskeindustriens Landsforening, noe som forøvrig ble påtalt i prisforhandlingsmøte den 24.4.d.å. da lagets salgssyre ble kjent med brevet.

Når det gjelder brevetts innhold, jfr. vårt punkt 1, vil vi bemerke:

Bakgrunnen er ifølge Fiskerinæringens Landsforening at Fiskeridirektoratet har anmodet foreningen om å søke å komme fram til en modell som fryserier og konvensjonelle bedrifter kan enes om.

Salgssstyret konstaterer at foreningens medlemmer har funnet fram til en anbefalt fordelingsnøkkel. Salgssstyret har ingen problemer med å se betydningen av at fordelingen avklares på et tidlig tidspunkt, men er ikke enig i den periodeinndelingen som er skissert i brevet. Dette har sammenheng med at forslaget

Hovedkontor	9951 Vardø	8301 Svolvær	7001 Trondheim	6501 Kristiansund
9001 Tromsø	Postboks 40	Postboks 130	Postboks 184	Postboks 219
Postboks 728	Postboks 40	Postboks 130	Postboks 184	Postboks 219
(083)56233	(085)87381	(088)70677	(07)525530	(073)71222
(083)86989	(085)88092	(088)71444	(07)525534	(073)72555
6420-0522786	6473-0510509	6433-0503252	6404-0501469	6365-0502584

innebærer regulering innenfor for korte perioder. Salgsstyret mener utgangspunkt må tas mer direkte i kvotebestemmelsene inntatt i Fiskeridirektøren's J-195-91, hvor gruppekvoten for not er inndelt i 2, nærmere bestemt slik at nærmere 12.000 tonn kan fiskes i perioden fram til 20. juli 1992. Salgsstyrets forslag blir derfor som følger:

	Ubløgget	Bløgget/levende	Totalt
Fram til 20.7.	8.000 tonn	4.000 tonn	12.000 tonn
20.7. og videre	10.000 "	22.800 "	32.800 "
Totalt	18.000 "	26.800 "	44.800 "

I denne sammenheng presiseres at kvanta som sløyes ombord må komme innunder benevnelsen "bløgget/levende".

Det framgår at salgsstyret har tatt utgangspunkt i total fordeling ubløgget/bløgget som foreslått av Fiskerinæringens Landsforening. Samtidig som lagets modell er mer i samsvar med hva som kan forventes gjennomførbart med utgangspunkt i de siste sesongers utvikling, vil nevnte inndeling være lettere å handtere i reguleringssammenheng. Det må presiseres at situasjonen kan endres fordi vi har å gjøre med en rekke variable faktorer.

Når det gjelder vårt punkt 2 nevnt ovenfor, vil salgsstyret komme tilbake og vurdere tiltak alt avhengig av sesongutviklingen.

Med hilsen
Norges Råfisklag

Trygve Myrvang
Ass. direktør

Willy Godtlielsen

Kopi: Fiskerinæringens Landsforening
Norges Fiskerlag
Fiskeridirektoratet

The Federation of Norwegian fishing industry
Fiskerinæringens Landsforening

Sørkedalsveien 6, 0369 Oslo
 Telefon: (02) 96 50 18. Fax: (02) 60 15 42

*Høye Høyhøyhøyhøy
 Fiske de arid*

Fiskeridepartementet
 Postboks 8118 Dep
 0032 OSLO

U. J. J. J. J.
KOPI

TU / (SA)

Vår ref.

Deres ref.

Oslo.

17. KK/rfb

22.04.1992

AVVIKLINGEN AV NOTSEISESONGEN 1992

Fiskerinæringens Landsforening har sett det som en viktig oppgave å komme frem til en løsning for avviklingen av notseisesongen 1992, som er akseptabel både for fryserier og konvensjonelle produsenter.

For 1992 er det pr i dag generell dispensasjon fra kvalitetsforskriftene om bløgging av notsei under 58 cm. Det er også lagt opp til en periodisering av notseikvantumet ved at 11.940 tonn kan fiskes frem til 20. juli.

For konvensjonelle produsenter er det rasjonelt og økonomisk gunstig at kvantumet til salting og henging kan leveres ubløgget. Fryseriene er avhengig av å få levert bløgget, sløyd eller levende sei til filetproduksjon. For denne gruppen er det også viktig å få en jevn råstofftilførsel gjennom hele seisesongen.

Fiskerinæringens Landsforening ber med bakgrunn i dette Fiskeridepartementet om at følgende ordninger gjøres gjeldende for kommende seinotsesong:

Det gis ikke generell dispensasjon fra kvalitetsforskriftene for bløgging av notfanget sei under 58 cm. Imidlertid gis det dispensasjon for avgrensede kvantum i 3 perioder etter følgende oppsett:

	Ubløgget:	Bløgget/levende:	Totalt:
Frem til 1. juli	5.000 tonn	5.000 tonn	10.000 tonn
1.juli - 31.juli	3.500 tonn	2.500 tonn	6.000 tonn
1.august og videre	9.500 tonn	19.300 tonn	28.800 tonn
Totalt	18.000 tonn	26.800 tonn	44.800 tonn

Selve seinotfisket periodiseres med totalt 10.000 tonn frem til 1. juli, 6.000 tonn i juli måned og det resterende kvantum etter 31. juli. Det gis dispensasjon fra kvalitetsforskriftene for bløgging av notsei under 58 cm for totalt 18.000 tonn notsei. Dette kvantumet periodiseres med 5.000 tonn frem til 1. juli, 3.500 tonn i perioden 1. juli til 31. juli og 9.500 tonn etter 31. juli.

Eventuelle kvantum som ikke er tatt opp i en periode må kunne overføres til etterfølgende perioder. Dette gjelder også kvantum med dispensasjon fra bløggestemmelsene.

FNL mener at bruk av føringsordninger må prioriteres fremfor langtidslagring. Tilskudd til langtidslagring er kun aktuelt ved eventuelle avsetningsproblemer.

Bransjekontorer:

FNL Bergen, Postboks 116, 5062 Bønes, Telefon: (05) 12 60 70, Fax: (05) 12 52 05

FNL Ålesund, Postboks 496 Sentrum, 6001 Ålesund, Telefon: (071) 24560, Fax: (071) 24543

FNL Tromsø, Postboks 267, 9001 Tromsø. Telefon: (083) 58033, Fax: (083) 55497

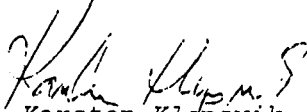

Tilskudd til føring av av levende sei skal prioriteres. Det må benyttes lik sats uavhengig av anvendelse ved føring av levende sei. FNL anmoder om at kjøp av levende sei direkte fra not til tråler inngår i en slik føringsordning. Dette er viktig for å sikre fryseindustrien råstoff i første periode, hvor seien ofte ikke er levedyktig. Det må ikke gis føringstilskudd ved føring på egen kjøll og ved føring i bulk.

Ovenstående forslag er utarbeidet etter grundige drøftinger mellom representanter fra både konvensjonelle produsenter og fryserier og vil etter FNL's mening gi begge grupper akseptable rammebetingelser. FNL anmoder derfor Fiskeridepartementet om at forslaget blir tatt til følge og gjort gjeldende via bestemmelser i fiskerilovgivningen.

Til slutt vil vi presisere at det er av stor betydning for landindustrien og sysselsettingen at en ikke tillater omsetning av sei direkte fra fangstfartøy til norske eller utenlandske fabrikktrålere under kommende seisesong.

Med vennlig hilsen
FISKERINÆRINGENS LANDSFORENING

Karsten Klepšvik
adm. direktør

Kopi: Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag
Norges Råfisklag

VEDLEGG

TABELL 1.

SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK, ICES-OMRÅDE
 IIIA OG IV. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM BIFANGST		TOTAL
					KONSU	IND.TRÅ	
1977	6.4	3.1	4.7	0.7	14.9	4.4	19.3
1978	3.3	9.5	4.2	0.6	17.6	2.5	20.1
1979	5.8	4.7	6.3	0.8	17.6	1.1	18.7
1980	7.7	15.3	24.1	0.9	48.0	0.4	48.4
1981	9.1	22.0	23.3	1.5	55.9	1.3	57.2
1982	9.3	15.0	47.5	0.8	72.6	5.0	77.6
1983	14.0	9.3	56.8	1.2	81.3	1.4	82.7
1984	17.2	7.7	62.8	1.5	89.2	5.6	94.8
1985	14.6	5.0	80.6	1.5	101.7	7.5	109.2
1986	4.1	2.9	59.1	1.2	67.3	1.5	68.8
1987	12.4	4.1	48.5	4.1	69.1	4.0	73.1
1988	8.3	3.4	27.3	1.0	40.0	0.7	40.7
1989	6.8	3.2	13.7	1.1	24.7	1.8	26.5
1990*	4.9	3.3	10.3	1.2	19.7	6.1	25.8
1991*	4.5	2.6	26.6	0.9	34.6	..	34.6

*) Foreløpige tall.

Bifangst av sei i industritrålfisket er beregnet ved Havforskningsinstituttet.

TABELL 2.

SEIFISKET NORD FOR STAD, ICES-OMRÅDE I OG II.
 NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM
1977	75.2	19.3	26.4	12.7	133.6
1978	62.9	21.1	24.3	13.9	122.2
1979	74.7	21.6	29.2	15.8	141.3
1980	61.3	21.1	31.1	15.4	128.9
1981	64.3	24.0	63.0	14.8	166.1
1982	76.4	16.7	51.0	15.6	159.7
1983	54.1	19.6	60.8	15.1	149.6
1984	36.4	23.7	79.6	13.1	152.8
1985	31.1	14.6	46.7	11.5	103.9
1986	7.9	12.3	31.9	8.2	60.3
1987	34.9	19.0	21.3	10.8	86.0
1988	43.5	15.3	39.4	10.0	108.2
1989	48.6	16.8	41.2	12.4	119.0
1990*	24.6	19.2	40.4	7.9	92.1
1991*	38.8	18.9	38.1	9.7	105.5

*) Foreløpige tall.

TABELL 3.

SEI NORD FOR 62.N 1989. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JAN.	FEB.	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	720	1781	5409	2642	642	310	317	964	781	877	1657	698	16798
LINE	56	34	311	78	65	64	45	140	112	147	146	136	1334
JUKSA	86	51	249	454	783	1306	692	1561	1061	861	646	141	7891
SN.VAD	80	156	470	574	290	46	26	114	20	104	114	41	2035
ANDRE	6	26	17	108	12	27	288	658	14	11	11	2	1180
SUM KONV	948	2048	6456	3856	1792	1753	1368	3437	1988	2000	2574	1018	29238
NOT	15	24	278	408	3253	7655	12474	17702	6443	322	1	0	48575
TRÅL	761	1729	3368	6132	5569	5874	5823	1683	2656	3919	2225	1416	41155
HERAV:													
TORSKETRÅ	697	1482	2699	5260	4673	5327	5669	1309	2377	3759	1971	1242	36465
IND.TRÅL	64	247	669	872	896	547	154	374	279	160	254	174	4690
TOTAL	1724	3801	10102	10396	10614	15282	19665	22822	11087	6241	4800	2434	118968

TABELL 4:

SEI NORD FOR 62.N 1990. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JAN.	FEB.	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	1085	2074	3681	1127	1284	583	416	1686	1225	1984	2448	1674	19267
LINE	32	115	69	72	118	81	69	144	204	137	148	159	1348
JUKSA	119	100	71	262	399	420	336	1304	1117	861	335	110	5434
SN.VAD	142	190	151	23	15	25	30	151	53	87	55	74	996
ANDRE	3	1	3	2	1	19	3	1	5	5	2	38	83
SUM													
KONV	1381	2480	3975	1486	1817	1128	854	3286	2604	3074	2988	2055	27128
NOT	187	158	131	237	2551	4337	4022	7194	4187	1331	220	45	24600
TRÅL	2149	3441	4125	5069	4465	5342	1615	3225	4047	3427	2535	777	40217
HERAV:													
TORSKETRÅ	1788	2745	3541	3799	3564	4511	1292	2397	3270	2666	1746	565	31884
IND.TRÅL	361	696	584	1270	901	831	323	828	777	761	789	212	8333
TOTAL	3717	6079	8231	6792	8833	10807	6491	13705	10838	7832	5743	2877	91945

TABELL 5:

SEI NORD FOR 62.N 1991. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JAN.	FEB.	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	652	2362	4417	1274	1233	852	491	1290	1480	1262	2117	1471	18901
LINE	33	134	177	47	61	75	193	398	193	168	223	202	1904
JUKSA	170	130	152	135	243	573	486	1500	1315	903	814	208	6629
SNURREVAD	82	89	170	79	29	29	40	309	56	15	116	37	1051
ANDRE	2	2	2	0	1	0	3	2	1	1	8	10	32
SUM KONV	939	2717	4918	1535	1567	1529	1213	3499	3045	2349	3278	1928	28517
NOT TRÅL	302	80	188	387	5277	5571	5309	16997	2797	873	755	273	38809
HERAV:	1820	3368	5701	4976	2321	6000	5489	2139	3648	1323	460	874	38119
TORSKETRÅ	1441	2068	4152	4012	1591	4232	4874	811	3603	1222	415	862	29283
IND.TRÅL	379	1300	1549	964	730	1768	615	1328	45	101	45	12	8836
TOTAL	3061	6165	10807	6898	9165	13100	12011	22635	9490	4545	4493	3075	105445

Bergen, 24.12.1991
TLØ/EWS

**FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62° 11,2'
N.BR. I 1992.**

Fiskeridepartementet har 23. desember 1991 med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1. Gruppekvoter.

1. Not: 44.800 tonn rund vekt.
2. Fartøy med torskestråltillatelse, jfr. § 3-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål: 30.080 tonn rund vekt.
3. Fartøy med industristråltillatelse/nordsjøstråltillatelse: 8.000 tonn.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene er beregnet oppfisket.

§ 2. Notfiske.

Fartøy som driver fiske etter sei med not kan i 1992 fiske følgende kvoter:

Fartøy under 13 m	250 tonn
13 - 14 m	340 tonn
14 - 16 m	430 tonn
16 - 18 m	515 tonn
18 - 20 m	645 tonn
20 - 22 m	770 tonn
22 - 24 m	900 tonn
24 - 26 m	1.050 tonn
26 m og over	1.200 tonn

Fartøy som skal delta i notfisket må ha eget notbruk og være bemannet og utrustet for seinotfiske.

Av gruppekvoten for not avsettes et kvantum på 5.000 tonn til en bufferkvote.

Av gruppekvoten for not kan inntil 11.940 tonn fiskes i perioden fram til 20. juli 1992.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene er beregnet oppfisket.

§ 3. Bifangst.

Når fisket er stoppet etter § 1 er det forbudt å ha større bifangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag enn 10% regnet i rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes etter bestemmelsene i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 5. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1992 og gjelder til og med 31. desember 1992.

=====

SAK 6/92

REGULERING AV ET EVENTUELT LODDEFISKE I BARENTSHAVET HØSTEN
1992.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

// I Innledning

Som kjent er det ennå ikke bestemt at det skal åpnes for et loddefiske i Barentshavet høsten 1992.

Fiskeridirektøren finner det likevel riktig å behandle denne saken på dette møte i Reguleringsrådet med bakgrunn i ACFM's rapport fra maimøte i København hvor det konkluderes med at det vil være grunnlag for et høstloddefiske på samme nivå som i fjor.

Videre har Sjøgrenseutvalget i møte 9. juni d.å. ovenfor Fiskeridepartementet anbefalt et fiske på samme nivå som i fjor.

Neste skritt vil være forhandlinger mellom Norge og Russland.

Fiskeridirektøren vurderer situasjonen slik at det er overveiende sannsynlig at det blir åpnet for et høstloddefiske i Barentshavet i 1992.

II Gjennomføring av loddefisket høsten 1991.

Når det gjelder høstloddefisket 1991 ble dette drøftet på møte mellom sovjetiske og norske myndigheter 3. og 4. september 1991, hvor partene ble enige om en totalkvote på 250.000 tonn. Totalkvoten ble fordelt etter den tradisjonelle fordelingsnøkkel med 60% til Norge og 40% til Sovjet. Den norske høstloddekvoten 1991 var på 150.000 tonn.

Åpningsdato

Fisket ble åpnet 16. september 1991.

Påmelding

67 konsesjonspliktige ringotfartøy meldte seg på fisket.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

Den konsesjonspliktige ringotflåten ble gitt rett til å delta i fisket.

Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Det enkelte fartøy's fangst høsten 1991 gikk til fratrekk i fartøyets samlede høst- og vinterloddekvote for sesongen 1991/92.

På grunn av stor usikkerhet med hensyn til deltagelse, ble det gitt maksimalkvoter til deltagende fartøy. Maksimalkvoten ble satt til 30.000 hl. 23. september ble maksimalkvoten endret til 30.000 hl eller to ganger fartøyets faktiske lastekapasitet. 1. oktober ble maksimalkvoten endret til 40.000 hl.

Deltagelse og fangst.

Den første fangsten ble innmeldt 18.9. Tilsammen deltok 18 fartøy i fisket. Det ble oppfisket 32.500 tonn. Den lave deltakelsen skyldes i stor grad at fartøyene hadde andre fiskeri å delta i. Når fangst av høstlodde skulle gå til fradrag av fartøyets samlede høst- og vinterkvote, valgte mange fartøy å fiske til vinteren.

14. oktober fikk Fiskeridirektøren en henvendelse fra Sovjet med forespørsel om å få fiske 50.000 tonn lodde av den norske høstkvoten, mot at Norge ble kompensert vinteren 1992. Den 25. oktober ble denne forespørselen innvilget av Fiskeridepartementet. Den norske kvoten ble da redusert til 100.000 tonn. Under kvoteforhandlingene i Murmansk høsten 1991 om kvoteavtale for 1992 ble ytterligere 20.000 tonn overført til Sovjet. I desember ble det overført ytterligere 20.000 tonn til Sovjet, slik at total "overføring" ble 90.000 tonn.

Oppsummering av loddefisket høsten 1991.

Til tross for at loddefisket i Barentshavet høsten 1991 ble åpnet med den hensikt å bedre de 5 nordligste sildemelfabrikkenes økonomi, kan en i ettertid konstatere at dette målet ikke ble oppfylt. En vil anta at oppfisket kvantum lodde høsten 1991 ville blitt større dersom fartøyenes fangst ikke hadde blitt avregnet mot fartøyenes samlede høst- og vinterloddekvote.

III Regulering av et eventuelt loddefiske i Barentshavet høsten 1992.

Kvote.

ACFM har i maimøtet i København ikke beregnet noen foreløpig loddekvote i Barentshavet for 1992/93-sesongen. Dette på grunn av usikkerhet om loddas vekst. Det heter imidlertid at loddebestanden forventes å bli minst like stor som foregående sesong og at det dermed vil være grunnlag for et høstloddefiske på samme nivå som i fjor.

Kvoten på et eventuelt høstloddefiske må tas opp i forhandlinger mellom Norge og Russland.

2. Åpningsdato

Et eventuelt høstloddefiske må foregå sent, på høsten, for å få med det meste av årets vekst og må i størst mulig grad begrenses til den modnede lodda. I 1991 ble åpningsdato satt til 16. september.

Åpningsdato i et eventuelt høstloddefiske må tas opp i forhandlinger mellom Norge og Russland.

3. Deltagelsen

Når det gjelder deltagelsen har høstloddefiske tradisjonelt vært et fiske for den konsesjonspliktige ringnotflåten.

Fiskeridirektøren foreslår at et eventuelt høstloddefiske også i 1992 forbeholdes den konsesjonspliktige ringnotflåten.

4. Gruppefordeling

Når det gjelder ringnotgruppens andel av den norske totalkvoten 1992/93 forventer denne å bli vesentlig høyere enn en eventuell høstloddekvote til ringnot 1992. For loddeseongen 1991/92 var gruppekvoten til ringnot 486.080 tonn.

Fiskeridirektøren finner det ikke nødvendig til å ta opp spørsmålet om kvotefordeling mellom de forskjellige fartøygrupper i loddefisket 1992/93 opp på nåværende tidspunkt.

5. Reguleringsordning

a) Kvote

Når det gjelder uttak i et eventuelt høstloddefiske 1992 må dette sees i sammenheng med vinterfiske 1993. Dette blir også lagt til grunn i uttalelsen fra ACFM.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotgruppens fangst høsten 1992 går til fradrag fra ringnotgruppens samlede høst- og vinterloddekvote 1992/93.

I 1991 fikk også det enkelte fartøy som deltok i høstloddefisket en tilsvarende avkorting på fartøyskvoten under vinterloddefisket.

Som nevnt ble det i 1991 p.g.a. den lave deltagelsen i fisket (18 fartøy) bare fisket 32.000 tonn høstlodde.

Årsaken til at det ble fisket så lite i høstloddefisket ligger i at flåten hadde gode alternative fiskerier. På samme tid foregår nordsjøsildefisket og makrellfisket. Begge disse er kvoteregulert. Også et godt hestmakrellfiske førte til at mange valgte ikke å gå på loddefisket. Hestmakrellfisket var ikke kvoteregulert. Den gjennomsnittlige prisen på hestmakrell lå i fjor høst noe over loddeprisen. Siden kvotene i høstloddefisket i fjor gikk til fratrekk fra vinterkvotene var det lønnsomt for fartøyene å utsette fisket av lodde til vinteren da en ikke hadde like gode alternative fangstmuligheter.

I hvilken grad flåten ønsker å delta i et høstloddefiske i 1992 er vanskelig å forutsi. En bør m.o.a. være forberedt på at en muligens vil stå overfor samme situasjon som høsten 1991.

Fiskeridirektøren legger vesentlig vekt på råstoffbehovet til de nordligste sildemelfabrikkene ved utarbeidelsen av reguleringsopplegget for et eventuelt høstloddefiske.

Dersom en skal sikre målsetning om råstoff til de nordligste fabrikkene vil det på bakgrunn av erfaringene fra 1991 kunne være behov for å legge inn særlige stimuleringsiltak for fiskeflåten.

Et slikt tiltak vil kunne være at det enkelte fartøy som

deltar i høstloddefiske ikke skal ha avkorting på fartøykvoten under vinterloddefisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere om fartøy som deltar i høstloddefisket skal ha avkorting på fartøykvoten under vinterloddefisket.

b) Kvote til det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten til det enkelte fartøy fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag når størrelsen av en eventuell høstloddekvote er avgjort og forventet deltagelse er kjent, herunder spørsmålet om fartøyene skal få utnytte sin faktiske lastekapasitet.

Fiskeridirektøren foreslår at spørsmål om påmeldingsdato og utseilingsdato fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag når en eventuell åpningsdato er kjent.

6. Landinger

Det legges som nevnt vesentlig vekt på råstoffbehovet til de nordligste sildemelfabrikkene.

Fiskerimyndighetenes adgang til å pålegge fartøy å levere til et bestemt distrikt er imidlertid meget begrenset.

Det forutsettes derfor at salgslaget benytter sine dirigeringshjemler i Råfiskloven i den utstrekning dette måtte bli nødvendig, eventuelt etter forutgående drøftelser med fiskerimyndighetene.

7. Andre forhold.

Når det gjelder spørsmål om minstemål, vern av umoden lodde, og hensyn til å unngå innblanding av sild og andre fiskeslag, vil dette være forhold som taes opp i forhandlingene mellom Norge og Russland.

Minstemål

I et høstloddefiske kan en stå i fare for å beskutte flere årsklasser. Data fra høstloddefisket i 1991 viser at ca 40% av fangsten målt i antall, var umoden lodde. Larvestudier viser at 1991-årsklassen kan være bare 1/3 av 1990-årsklassens

størrelse. Også ved 0-gruppe undersøkelser har 1991-årsklassen blitt vurdert som fattig. Dette betyr at antallet av fisk under 11 cm høsten 1992 vil være mindre enn det var høsten 1991. Også antall fisk gruppen mellom 11 og 14 cm vil være mindre enn i 1991. Det er derfor svært viktig at en har en best mulig kontroll for å begrense fangst av unglodde. Dette for å begrense en eventuell nedgang i bestanden de nærmeste årene.

På grunn av den relativt store mengden av ungtorsk og sild i Barentshavet og den relativt store voksne loddebestanden som også spiser unglodde/loddelarver, kan beite på loddelarver og unglodde medføre at en bør være forsiktig med beskatningen av den umodne delen av loddebestanden.

I reguleringen av høstloddefisket i 1991 hadde en følgende bestemmelser om minstemål:

Det er forbudt å fiske lodde under 11 cm. Ved fiske etter lodde er det tillatt å ha inntil 10% lodde under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Fiskeridirektøren kan stenge felt dersom fangster inneholder mer enn 25% i antall under 13,5 cm.

ACFM vil i sitt novembermøte i 1992 ta opp spørsmålet om minstemål på lodde.

Spørsmål om minstemålbestemmelser vil bli tatt opp i forhandlinger med Russland.

Bifangst

I høstloddefisket i 1991 var innblanding av torsk og hyse yngel ikke et problem.

1992-årsklassen av torsk ser ut til å være god, og det kan være mulighet for at en vil ha en del innblanding av torskeyngel i høstloddefisket. Spesielt kan dette bli et problem i Storfjordrenna og inne i Storfjorden. Innblanding av ungtorsk vil sannsynligvis være større i vinterloddefisket enn i høstloddefisket, dette fordi ungtorsken befinner seg dypere i sjøen enn lodda på denne tiden.

Når det gjelder innblanding av sild kan dette bli et større problem enn innblanding av torskeyngel, spesielt i den østlige delen av Barentshavet.

Det er også muligheter for noe småerinnblanding.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en i samarbeid med Kystvakten og Overvåkningstjenesten for fiskefelt bør ha et aktivt oppsyn og kontroll for å sikre at unglodda blir skjermet i størst mulig grad, og at en har minst mulig innblanding av andre fiskeslag. //

Reguleringsrådet tok opp visse sider ved åpning av et eventuelt høstloddefiske i Barentshavet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å gi Fiskeridirektøren fullmakt til å foreslå et reguleringsopplegg på bakgrunn av høringsuttalelser for Norges Fiskarlag, Fiskerinæringens Landsforening og Sildemelindustriens Landsforening.

AGREED

ACFM1 (MAY 1992)

SECT-2-1.92.V2 (MH - 24 May 1992)

2.1 North-East Arctic Cod

ACFM was informed that weights-at-age in the catches in 1992 have been higher than used in the prediction reported by ACFM in 1991. Preliminary data indicate an overall underestimate of about 15%. There is no basis for revising the estimates of stock numbers. ACFM felt that the data presented on the stock weights were more uncertain and that further data are needed to evaluate the effects on the stock biomass.

AGREED

2.11.1 Barents Sea Capelin (Sub-areas I and II, excluding Division IIa west of 5° W).

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group, April 1991 (C.M. 1991/Assess:17) and working document (Notes from a meeting in Murmansk on 25 March 1992 between Norwegian and Russian scientists)

State of the stock: No new data concerning the stock situation have become available since October 1991. Based on the 1991 survey and two assumptions on the growth between ages 2 and 3, two scenarios for the stock situation at 1 October 1992 were calculated. Under both assumptions the results showed that the maturing part of the stock (> 14 cm) will be larger in October 1992 than the corresponding part of the stock was in October 1991, and that the component which will spawn in 1994 (11-14 cm in October 1992) will be smaller. Based on a larval survey, the 1991 year class was found to be only 1/3 of the strength of the 1990 year class and the number of fish less than 11 cm is thus expected to be much lower in the autumn of 1992 than in the autumn of 1991.

Management advice: As there is no basis to predict growth, and hence the size of the of the mature part of the stock, the calculations presented to ACFM were only indicative of the state of the stock. ACFM, however, finds the 1992 stock situation similar to the 1991 situation, and consequently the management system applied for the 1991 autumn fishery could be adopted for 1992. This means that if a fishery occurs in summer/autumn 1992, the catches should be kept to the lowest possible level so as to minimize the catches of juveniles.

ACFM will give final advice on TAC for the 1993 winter (January-April) fishery at its November 1992 meeting.

Minimum landing size for capelin in the autumn fisheries: The Norwegian Ministry of Fisheries has requested scientific advice from ICES on a minimum landing size for capelin. ACFM is presently not in a position to give this advice, but will return to this question at its November meeting.

g:\acfm921\capelin

CAPELIN IN THE BARENTS SEA

Notes from a meeting in
Murmansk 25 March 1992

During a meeting of Russian and Norwegian scientists 24-26 March 1992 at PINRO, Murmansk, a small group met to discuss capelin studies. The group consisted of:

A. Rodin	J. Hamre
V. Schleinik	E. Bakken
N. Ushakov	
A. Krysov	
S. Belikov	

Some preliminary data from the Norwegian and Russian capelin fisheries in September-October 1991 were presented. The data and observations from the fisheries were in accordance with the assessment made by the USSR-Norway working group presented to the 1991 November meeting of ACFM.

There is no new data about the juvenile stock situation since October 1991, and no information on mortality and growth in the coming season is available. The table below shows the number of fish (billions) between 11 and 14 cm, (measured) in autumn 1991 (see also attached detailed stock size estimate) and based on this a calculated stock in autumn 1992 (prognosis). The prognosis is made under the following assumptions: The length growth from age 2 to 3 is 2.5 cm (as in 1990-91) (scenario 1), or 2.0 cm (scenario 2), the total mortality is 25 % per year, and no fish above 14 cm in 1991 will survive the spawning season in 1992.

Length group	Situation Oct. 1. 1991	Scenario 1 Oct. 1. 1992	Scenario 2 Oct. 1. 1992
11-14 cm	450	380	440
>14 cm	121	250	178

It is seen that the number of individuals between 11 and 14 cm in autumn 1992 (the part of the stock that will spawn in winter 199~~2~~), is lower than in 1991, even with a very low growth during 1992. The maturing part of the stock (>14 cm), is however, higher. Based on larval surveys, the recruiting year class (1991) may be only 1/3 the size of the 1990 year class. This means that also the number of fish below 11 cm will be much lower in 1992 than it was in 1991.

The group discussed the possibilities for an autumn fishery in 1992.

It was pointed out that a proper stock prognosis cannot be made since there is no basis to predict growth and hence the size of the mature part of the stock. For this reason, the scenarios presented are indicative only.

An autumn fishery will exploit both immature and maturing capelin. Data from the 1991 Norwegian fishery shows that about 40 % by number of the catch consisted of immature capelin.

It is the view of the group that the uncertainties related to predicting the stock situation should call for caution as regards an autumn fishery. The group, however, found that the 1992 stock situation is rather similar to the 1991 situation and consequently the management system for the 1991 autumn fishery could be adopted also for 1992. This means that a small fraction of the TAC for the winter 1993 could be taken in an autumn fishery in 1992, provided that precautions are taken to minimize the catch of immature capelin.

sklbrw
Kopi *1/10* *HR* *24.10.92* *and* *TH*

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

TELEFAX

Reguleringsrådet
Fiskeridirektoratet

3490

KARL JOHANS GT. 19 - 0159 OSLO
TELEFON: (02) 42 63 40
TELEFAX: (02) 33 59 69
BANKGIRO: 8101.08.30753
POSTGIRO: 0808 2235133
15.6.1992

VEDR. REGULERINGSRÅDSMØTE 17 JUNI 1992

Sak 6/92 Regulering av loddefiske i Barentshavet
Som kjent ble høstloddefisket i fjor en stor skuffelse, og
næringen gikk glipp av betydelige merinntekter.

Sammenlignes nettoinntekten mellom å fiske lodde om høsten og
f.eks. i april vil et høstfiske på 1.5 mill. hl kunne gi ca
40 - 50 mill. kroner i merinntekter. Høstfiske vil også gi økt
driftstid for de nordligste fabrikker, som er nødvendig for å
oppnå tilfredsstillende økonomisk resultat.

Arsakene til at fisket ble så skuffende i fjor skyldes sen
åpning av fisket, og ikke tilstrekkelig incitament for båtene
til å fiske om høsten.

På bakgrunn av de meget positive signaler som er gitt om den
loddeårsklassen som det skal fiskes på nå, er man meget
skuffet over at det ikke er foreslått større kvote for
høstfisket. Man skulle tro at det ville være grunnlag for å ta
ut et betydelig større kvantum enn de 250.000 tonn som nå
foreslås. Det vises til at forskernes anbefaling i fjor var på
300.000 tonn, og at bestanden nå ansees for å være enda
større.

Vi tillater oss å foreslå følgende:

- I forhandlingene med Russland om høstkvote legges det opp
til at uttaket kan bli større enn 250.000 tonn lodde.
- Høstloddefisket åpnes allerede 15 august under
forutsetning av at dette er ressursmessig forsvarlig. Det
bør vurderes om det ikke er hensiktsmessig at fisket er
åpent hele høsten og inntil vinterloddefisket 1993
starter. Det forutsettes da at det settes krav m.h.t.
innblanding av umoden lodde m.v.
- Fisket reguleres slik at et tilstrekkelig antall båter
finner det hensiktsmessig å gå på dette fisket.
- Det forutsettes at Salgslaget regulerer fisket slik at de
nordligste fabrikker får utnyttet kapasiteten best mulig.

Med hilsen
SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

H. Lohne
Her Lohne

Kopi: Norges Fiskarlag

SAK 7/92

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL I 1992.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

//

I Gjennomføring av fisket i 1991.

I 1991 hadde Norge en disponibel totalkvote på 177.450 tonn. Totalkvoten var fordelt med 106.340 tonn i Norges økonomiske sone nord for N 62°, 14.500 tonn i Færøy-sonen, 42.610 tonn i Nordsjøen og 14.000 tonn i EF-sonen vest av V 4°.

I EF-avtalen for 1991 var det innebygget en fleksibilitet nord/sør slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for N 62° i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 14.000 tonn i EF-sonen vest av 4° vestlig lengde også fiskes i Nordsjøen. Som kjent kan kvoten i Færøy-sonen også fiskes i NØS nord for N 62°.

Den norske totalkvote på 177.450 tonn ble fordelt med 20.000 tonn til kystgruppen, 5.000 tonn til trål og 152.450 tonn til ringotfartøy over 70 fot.

Det norske fisket var i all hovedsak et fiske til konsum. Vel 95% av landingene gikk til konsum, mot 88% i 1990.

Totalt ble det i 1991 fisket 179.300 tonn makrell.

Kyst

Fartøy i kystgruppen ble regulert med en maksimalkvote som ble utregnet på grunnlag av en lastekapasitet på 900 hl, dvs. en basiskvote på 1.860 hl.

For å delta i kystfisket med not måtte høvedsmannen stå i fiskarmanntallet og fartøyet stå i merkeregisteret.

Trål

Trålernes gruppekvote på 5.000 tonn måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet ble oppfylt ble det stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og

godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk innen 25. september 1991.

Trålfisket ble åpnet 1. oktober.

Totalt var det 40 fartøy som ble fremstilt og godkjent for deltagelse i trålfisket.

På bakgrunn av påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 130 tonn. Hensikten var å fastsette maksimalkvoten slik at det ble ro i fisket og mulighet for at det enkelte fartøy kunne søke individuelle tilpasninger for å oppfylle konsumkravet og derved få et best mulig økonomisk utbytte.

På bakgrunn av at deltagelsen i trålfisket ble vesentlig lavere enn antall påmelte fartøy ble maksimalkvoten økt til 200 tonn den 20.11.92, 350 tonn fra 04.12.92 og opphevet den 12.12.91. Turkvoten på 50 tonn stod ved lag under hele fisket. Trålerne fisket 3.400 tonn.

Ringnot

Av gruppekvoten på 152.450 tonn til ringnotfartøy over 70 fot ble det avsatt 60.840 tonn til et fartøykvoteregulert fiske nord for N 62° og 91.610 tonn ble avsatt til et fartøykvoteregulert fiske sør for N 62°.

Deltagelsen for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1988-1990.

Ringnotfartøy over 70 fot som skulle delta i ringnotfisket nord for N 62°, måtte ha startet fisket innen 2. september. Siste startdato i ringnotfisket sør for N 62° ble satt til 1. oktober.

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av fisket etter makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1991.

Avregningsfaktoren ved sesongstart ble fastsatt til 3,0 tilsvarende en avrundet prosent på 33. På bakgrunn av meldinger om økt innslag av stor makrell utover i sesongen ble avregningsfaktoren endret til 2,85 tilsvarende en prosentsats på 35.

II Regulering av fisket etter makrell i 1992.

1. Kvotesituasjonen.

Fra og med 1989 må makrell-arrangementet karakteriseres som en slags fellsforvaltning mellom EF og Norge. Det er oppnådd en stor fleksibilitet på avtalemessig grunnlag mellom de 4 reguleringsområdene, og for norske fiskere er det i praksis bare N 62° som er "problemlinjen" for utøvelsen av fisket.

Det finnes ingen biologisk begrunnelse for N 62° som grense, da makrellen i Norskehavet, nordlige Nordsjøen og området vest av de britiske øyene utgjør en stamme. Likevel har en til nå ikke lykkes i å avtalefeste en formell fellesforvaltning av vestlig makrell basert på sonetilhørighet. Men rammevilkårene i makrellforvaltningen i kvoteavtalene mellom EF og Norge de siste årene, er blitt trukket stadig lenger i retning av full fellesforvaltning av makrellen mellom Norge og EF.

Dersom en hadde sluppet å binde opp et kvantum nord for N 62° ville det gjort fisket enklere. Til tross for ovenfornevnte er det Fiskeridirektøren sitt syn at en på grunn av våre internasjonale avtaleforpliktelser ikke kan innføre en felles regulering av fisket nord og sør for N 62°.

EF-avtalen for 1992 fastsetter en bruttokvote på 432.170 tonn til EF i de vestlige områdene (ICES, Vb, e, f, VI, VII, VIIIA, b, c, d, e, XII og XIV). Av dette har EF en disponibelt kvote på 400.510 tonn, etter overføring til Færøyane og Norge.

EF har vedtatt å overføre deler av kvoten i de vestlige områdene østover til EF-sonen i ICES IVa i Nordsjøen. Hele den norske kvoten på 16.300 tonn vest av de britiske øyene kan følgelig fiskes i Nordsjøen i ICES IVa.

I medhold av EF-avtalen har Norge en kvote på 147.210 tonn nord for N 62°. Til fradrag kommer en kvote på 16.300 tonn til EF og en kvote på 7.000 tonn til Færøyane. Dette gir Norge 123.910 tonn til disposisjon i NØS nord for N 62°. Sammen med kvoten på 17.000 tonn i Færøy-sonen gir dette Norge 140.910 tonn nord for N 62°.

I EF-avtalen for 1992 er det innebygget en fleksibilitet nord/sør slik at Norge kan fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt for NØS nord for N 62° i ICES IVa i Nordsjøen. Norge

står da tilbake med 80.910 tonn som må fiskes nord for N 62°.

EF-avtalen fastsetter en TAC på 76.320 tonn for Nordsjøen/Skagerrak-området. Av dette er norsk kvote på 50.880 tonn. Etter overføringen til tredjeland er det disponible kvantum for Norge 49.845 tonn. Norge har ikke adgang til å fiske sør for N 57° 30', dvs. ICES IVb. Det norske fisket i Skagerrak, ICES IIIa, er ifølge EF-avtalen avgrenset til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget vil kvoten på 3.000 tonn bli tildelt kystflåten.

Totalt har Norge 207.055 tonn makrell til disposisjon for norske fiskere, hvorav 80.910 tonn er bundet opp til området nord for N 62°.

2. Reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper.

2.1. Kystflåten.

Norges Fiskarlag fattet følgende vedtak om kystmakrellfisket under behandling av ringnotreguleringene 2. halvår 1992 den 29.04.92:

"Norges Fiskarlag foreslår at den norske makrellkvoten for 1992, på 207.055 tonn fordeles slik på redskapsgruppene:

- Ringnot 186.414 tonn
- Trål 4.141 tonn
- Kyst 16.500 tonn

Den delen av kvantumet som er avsatt til kystgruppens fiske må være en stipulert størrelse når det gjelder fisket med dorg og harp samt notfisket med tradisjonelle kystnotfartøy."

Videre heter det at kystfartøyene foreslås regulert med maksimalkvoter tilsvarende en basiskvote på 1860 hl. Denne må kunne fiskes både nord og sør for N 62°. Ved eventuelle refordelinger må kvotene til fartøyene i hver gruppe sees i sammenheng.

Maksimalkvoten i kystfisket ble innført i 1990. Før denne tid var det ingen øvre kvantumsavgrensning for kystfiskeflåten.

Det var to grunner til at maksimalkvoten ble innført i 1990:

1. Det vil være urimelig at fartøy helt opp til 70 fot ikke hadde noen kvantumsavgrensning, mens fartøy over 70 fot ble regulert med fartøykvoter som virket sterkt avgrensede i forhold til fangspotensialet.
2. Det hadde vist seg at de største og nyeste notbåtene i kystgruppen var svært fangsteffektive og kunne fiske like mye som fartøykvotene til de største konsesjonspliktige ringnotfatøyene.

1991 ble det etablert en sammenheng mellom maksimalkvoten til kystfartøyene og fartøykvotene til ringnotfartøy over 70 fot ved at maksimalkvoten ble utregnet etter Universalnøkkelen med grunnlag i en basiskvote på 1.860 hl. Basiskvoten til det minste fartøyet i gruppen mellom 70 og 90 fot (SUK) er 1.902 hl.

Fiskeridirektøren foreslår at ovennevnte ordning videreføres slik at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl. Ved eventuell refordeling og faktorøkning for ringnotgruppen skal maksimalkvoten til kystgruppen økes tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslår at for å delta i kystnotfisket skal høvedsmannen stå i fiskarmanntallet og fartøyet være registrert i merkeregisteret.

Tabell 1 nedenfor viser fangstmengde til kystgruppen de siste årene.

Tabell 1. Kystgruppen sitt fiske. 1989-1991. Kvantum i tonn

	År		
	1989	1990	1991
Kvantum	17.000	17.500	17.700

Kvantumet i kystgruppen har ikke tidligere vært bundet opp til et bestemt kvotetak, men gitt som et stipulert kvantum. I 1991 ble det stipulerte kvantum satt til 20.000 tonn.

En oppfatter vedtaket i Norges Fiskarlag slik at en nå ønsker å gå bort fra den tidligere ordningen med en stipulert størrelse av kystkvantumet og over til et øvre kvotetak, med unntak av fisket med dorg og harp samt notfisket med

tradisjonelle kystnotfartøy. Hva som menes med tradisjonelle kystnotfartøy er ikke nærmere definert.

Forslaget innebærer imidlertid at kystfisket må stoppes når kvoten på 16.500 tonn er tatt.

På bakgrunn av de siste års fangsttall, samt at en forventet økning av maksimalkvoten for kyst også vil medføre et økt fangstpotensiale til de største kystnotfartøyene, må det forventes at 16.500 tonn er for lite til å holde igang et kystfiske ut sesongen.

Fiskeridirektørens oppfatning er at den reguleringsordningen en har hatt for kystfiskeflåten har vært god og at det er en fordel om reguleringsordningen videreføres i 1992.

Med en videreføring av reguleringsordningen er det grunn til å tro at det vil bli fisket mer i 1992 enn 1991.

En vil også vise til at den norske totalkvoten har øket fra 177.450 tonn i 1991 til 207.055 tonn i 1992.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt en stipulert kvote på 20.000 tonn til kystgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til kystgruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for N 62°.

2.2. Trålerene

Norges Fiskarlag foreslår at trålfisket blir regulert med en gruppekvote på 4.141 tonn og en maksimalkvote på 200 tonn. Det må settes påbud om konsumlevering og fartøyene må godkjennes av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske, godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er forslaget om konsumkrav ikke tilstrekkelig til å sikre konsumleveranser i praksis dersom en ikke samtidig fastsetter maksimalkvoten i overenstemmelse med forventet deltagelse. Basert på erfaringene fra i fjor kan maksimalkvoten vanskelig settes

lavere enn 125 tonn. Dersom 40 fartøy blir godkjent som i fjor, og alle disse deltar vil gruppekvoten ikke kunne settes lavere enn 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten settes til 5.000 tonn.

Videre foreslås at maksimalkvoten primært fastsettes overenstemmelse med forventet deltagelse.

Dersom antall godkjente fartøy skulle bli uventet høy, foreslås Fiskeridirektøren gitt fullmakt til i samråd med Norges Fiskarlag å ta opp enkelhetene i et nærmere reguleringsopplegg, herunder fastsettelse av maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne blir regulert med en egen turkvote på 50 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket åpnes 1. oktober.

2.3. Regulering av ringnotfartøy over 70 fot.

Med utgangspunkt i kvoteforslagene ovenfor vil ringnotflåten ha 182.055 tonn som samlet gruppekvote.

Deltagelseskriterier

De siste årene har følgende fartøy kunne deltatt i ringnotfisket:

1. Kongsesjonspliktige ringnotfartøy over 90 fot
2. Fartøy mellom 70 og 90 fot (SUK) som har deltatt i havmakrellfisket eller nordsjøsildefisket i ett av de 3 siste årene.

I alt 8 fartøy har vært regnet for å tilhøre SUK-gruppen.

I tråd med forslag fra Norges Fiskarlag vedtok Fiskeridepartementet 1. juni d.å. at det skal tildeles tillatelser til at 10 nye fartøy fra Trøndelag og Nord-Norge får rett til å delta i SUK-gruppen i fisket etter makrell og nordsjøsildefisket.

Disse fartøyene som forventes å komme inn i fisket i år, får

samme rettigheter som eksisterende SUK-fartøy.

Reguleringsmodell

Norges Fiskarlag foreslår at kvoten til ringnotfartøy og fartøy mellom 70 og 90 fot med rett til deltagelse fordeles etter universalnøkkelen med separate kvoter nord og sør for N 62°. Som nevnt er Fiskeridirektøren sin vurdering at det ville vært mest hensiktsmessig å ikke ha et bundet kvantum nord for N 62°. Kvoteartalen med EF setter likevel en grense som må respekteres. Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsette en del-gruppekvote med tilhørende fartøykvoter nord for N 62°, og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. Det bundne kvantumet nord for N 62° er 80.910 tonn. For å sikre at minimumskvantumet nord for N 62° blir oppfisket, er Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøykvotene nord for N 62° og tilsvarende underfordele sør for N 62°, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for N 62° avikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 80.910 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for N 62° utover 80.910 tonn inntil maksimalt 140.910 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøykvotene nord for N 62° skal avregnes på fartøykvotene sør for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøykvoter innenfor en del-gruppekvote på 101.145 tonn.

Maksimalt 16.300 tonn av del-gruppekvoten på 101.145 tonn kan fiskes i området vest av V 4°.

Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at 31. august settes som siste startdato for fisket nord for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at 1. oktober settes som siste

startdato for fisket sør for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av konkret søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

3. Reguleringstiltak for å motvirke neddreping og dumping av makrell.

For å unngå dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1991 vært iverksatt særskilt kvoteberegningss metode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har motvirket neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er imidlertid av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1992.

Det pågår arbeid med å innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1992.

Fiskeridirektøren vil fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningss metoden etter G-6 ordningen for 1992-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Norges Fiskarlag har foreslått at fartøyene også pålegges å levere eller får avregnet et minstekvantum under 400 gram.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av arbeidet med å innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1992, vurdere å fastsette en egen avregningsfaktor for levert makrell over 400 gram. En slik kvoteberegningss metode vil komme i tillegg til en kvoteberegningss metode etter G-6 ordningen. Det må i tilfelle avklares med Norges Sildesalgslag om en slik ordning vil være hensiktsmessig.

En egen kvoteberegningss metode for levert makrell over 400 gram i tillegg til en G-6 ordning antas å ivareta målsettingen som ligger i Norges Fiskarlags forslag om pålagt leveranse av et minstekvantum under 400 gram.

Etter Fiskeridirektøren sin oppfatning er det en utbredd oppfatning i både næring og forvaltning at det er helt nødvendig å forsterke innsatsen for å motvirke neddreping og dumping.

I Fiskeridirektoratet arbeides det med å finne frem til ytterligere tiltak utover de ordninger som var gjeldende i 1992.

Fiskeridirektøren tar sikte på å ta slike forhold opp med næringen i nær fremtid. //

Henriksen viste til arbeidet i Norges Fiskarlag med å lage en langsiktig fordelingsnøkkel mellom de ulike grupper, for å få til bedre forutsigbarhet. En har vært gjennom denne runden i torskefiske, og nå også for pelagisk sektor. Fiskeridirektørens forslag til gruppefordeling i makrellfisket er ikke i samsvar med forslaget til Norges Fiskarlag.

For 1991 ble det fastsatt en stipulent kvote på 20.000 tonn. Det ble fisket i underkant av 18.000 tonn.

For 1992 har Norges Fiskarlag foreslått at den norske makrellkvoten på 207.055 tonn fordeles slik på redskapsgruppene:

- Ringnot 186.414 tonn
- Trål 4.141 tonn
- Kyst 16.500 tonn

Den delen av kvantumet som er avsatt til kystgruppens fiske må være en stipulert størrelse når det gjelder fisket med dorg og harp samt notfisket med tradisjonelle kystnotfartøy.

Gunnar Strand viste til at ringnotflåten har over 90% av det totale kvantum. Norges Fiskarlag har foreslått 2% til trålgruppen. Prøveordningen for trålerne i 1991 med fangstleveranser til konsum fungerte godt. Mange ringnotfartøy har også gått over til å benytte trål. P.g.a. de generelle driftsforhold for nordjøtrålerflåten burde denne gruppen hatt vesentlig høyere andel enn Norges Fiskarlags forslag.

Olsen sa at Fiskeridirektørens forslag på 5.000 tonn til trålgruppen i 1992 hadde sammenheng med at trålgruppen bare fisket 3.400 tonn av fjorårets kvote på 5.000 tonn.

Ole Strand mente en måtte ta hensyn til den langsiktige debatt som lå til grunn for Fiskarlagets forslag til gruppefordeling. Videre må det taes hensyn til at det skal slippes inn 10 nye

fartøy i gruppen mellom 70 og 90 fot. Han påpekte at trålerne tidligere ikke hadde tradisjoner i makrellfiske, og at denne gruppen fortsatt hadde grunnlag for helårsdrift.

Benjaminson mente at Norges Fiskarlag ikke helt hadde lyktes i å få til en gruppefordeling i de pelagiske fiskeriene som alle parter var tilfreds med. Spesielt vanskelig er løsningen på makrell. En kvoteøkning på 30.000 tonn makrell i 1992 bør gi grunnlag for å kunne opprettholde et kystfiske på det nivå Fiskeridirektøren har lagt opp til. Det er vanskelig å begrunne at en i denne situasjon skal redusere kystkvantumet i forhold til år med lavere TAC.

Henriksen viste til at Norges Fiskarlag la til grunn en totalvurdering av pelagisk sektor, inkludert historisk materiale og økonomiske forhold innen gruppene. Videre har en sett hen til hva gruppene har fisket de siste årene. Bakgrunnen for å ta inn 10 nye fartøy er ønske om at den nordlige landsdelen skal komme inn, og dette har en pris som alle må være med å dele.

Gullestad påpekte at kystfisket i alle år har vært regulert ved et stipulert kvantum. Det kystflåten ikke fisker blir senere overført til ringnotgruppen.

Norges Fiskarlag legger nå opp til en helt ny reguleringsmodell for kystfisket, ved at en skal stoppe kystfisket når gruppekvoten er tatt. Det må erkjennes at det har vært en utvikling av fangsteffektive fartøy under 70 fot. Det er mulig at denne utvikling kan medføre behov for endring av reguleringsmodellen for kystflåten. Han mente imidlertid at en endring ikke var påkrevet i 1992.

Kystflåten.

Fiskeridirektørens forslag om å avsette en stipulert kvote på 20.000 tonn til kystgruppen fikk 6 stemmer (Olsen, Rasmussen,

Benjaminson, Krüger, Bakken og Bæivi). 5 representanter stemte for Ole Strand sitt forslag om å legge til grunn forslaget til Norges Fiskarlag (Johansen, Bergvoll, Strand, Wold og Bjørklund). Representanten Arne Eggereide avsto fra å stemme. Representanten Rolf Domstein var ikke til stede under avstemningen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag til regulering av kystflåten.

Trålerne.

Fiskeridirektørens forslag om en gruppekvote på 5.000 tonn til trål fikk 6 stemmer (Olsen, Rasmussen, Benjaminson, Krüger, Bakken og Bæivi). 5 representanter stemte for Ole Strand sitt forslag om å legge til grunn forslaget til Norges Fiskarlag (Johansen, Bergvoll, Strand, Wold og Bjørklund). Representanten Arne Eggereide avsto fra å stemme. Representanten Rolf Domstein var ikke til stede under avstemningen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag til regulering av trålerne. Forslaget om en turkvote på 50 tonn gikk ut.

2.3. Regulering av ringnotfartøy over 70 fot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av ringnotfartøy over 70 fot.

3. Reguleringstiltak for å motvirke neddreping og dumping av makrell.

Henriksen viste til vedtak i Norges Fiskarlag om behovet for gode kontrollordninger. Det er nødvendig at ressursene til kystvakten, kontrollverket og salgslaget samordnes. Det må imidlertid være klart at det er myndighetene som har

kontrollansvaret.

Olsen sa han var enig i dette, men påpekte at myndighetene alene aldri kunne makte en fullgod kontroll med alt som foregikk på havet.

Ole Strand understreket fiskernes interesse i gode kontrolltiltak, og understreket behov for samarbeid mellom myndigheter og fiskerne for å finne frem til løsninger.

Krüger påpekte at kontrollinnsatsen i makrellfisket i større grad må foregå på sjøen. Kontroll i land kan ikke fange opp ulovlige forhold som foregår på fiskefeltene.

Eggereide spurte om straffen for overtredelser kunne settes høyere. Han mente at inndragning av konsesjon burde vurderes.

Henriksen sa at Norges Fiskarlag støttet kontroll også på feltet. Han viste bl.a. til støtten til ordningen med inspektører på feltet.

Hellesvik understreket nødvendigheten av å bygge ut ordningen med inspektører på feltet. Han etterlyste behov for større medvirkning fra Fiskeridepartementet.

Bæivi mente det var betenkelig at når hovedtemaet er kontroll, så er det næringen selv som diskuterer dette. Til tross for at temaet har stått på dagsorden i mange år, har det vært liten fremgang.

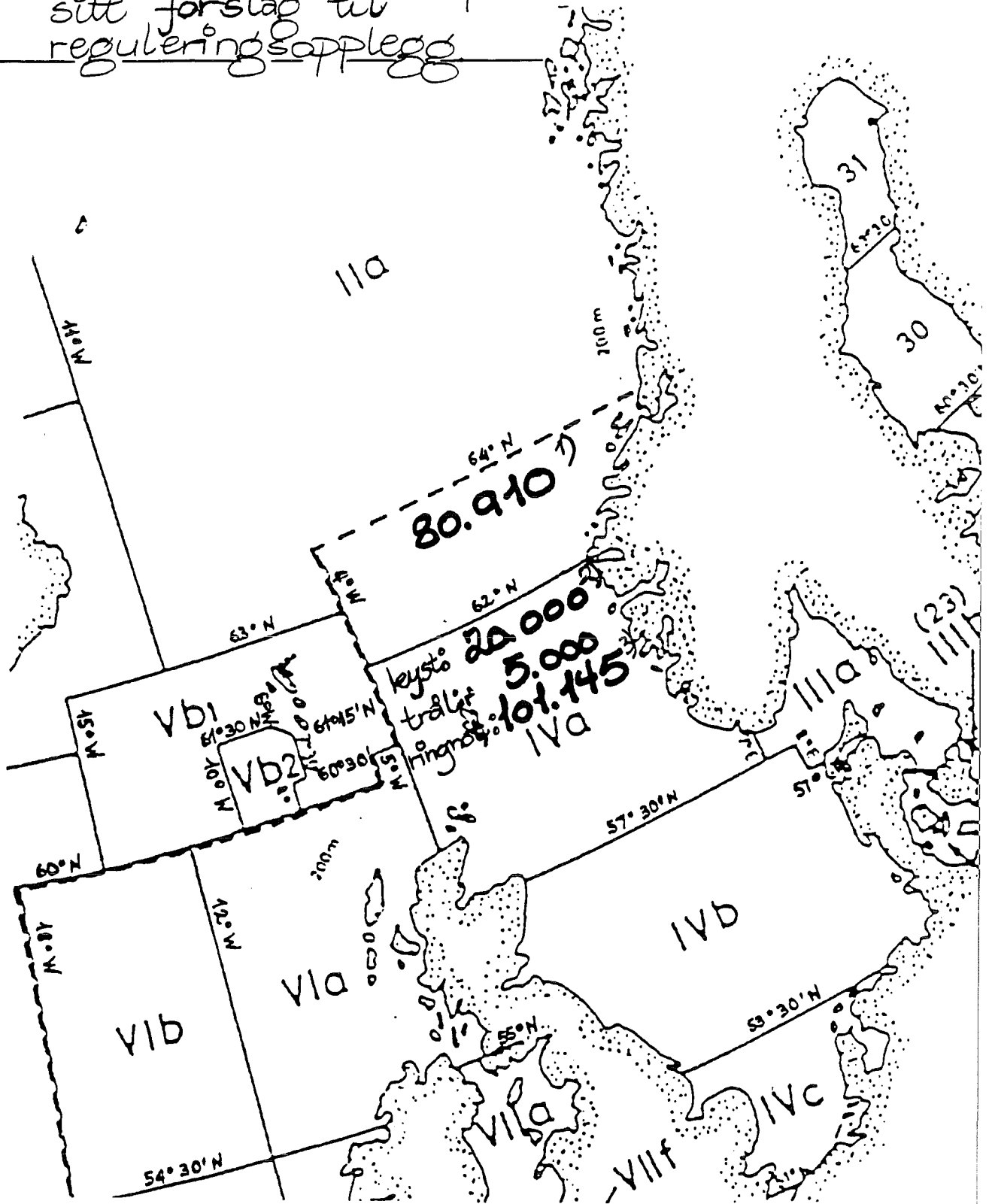
Olsen poengterte at myndighetene var opptatt av en best mulig kontroll. Det er ikke mulig å ha inspektører på alle fartøy. Men også i 1992 vil en satse på å ha noen inspektører om bord i fiskefartøyene. Selv om det er myndighetene som har kontrollansvaret, er det også nødvendig at næringen selv er med og viser ansvar.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å fastsette
avregningsfaktor for kvoteberegningemetoden etter G-6
ordningen for 1992-sesongen.

Sak + 142. Regulering av tiskeel eller
måkerell i 1992.

ICES statistikkområder
Alle kvantumstall i tonn.

Kvantumstalla er basert på Fiskeridirektøren
sitt forslag til
reguleringsopplegg

- 1) må fiskes nord for $N 62^\circ$
- 2) kystfisket kan foregå både nord og sør for $N 62^\circ$
- 3) 16.300 kan fiskes vest av $V 4^\circ$

NORGES FISKARLAG	
SAKSNR.	DOK.NR.
2694	1

W/O
H/R
- 1 -
Fullst. avd
BRU

Norges Fiskerilag

SUBW

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

29.04.92
j.nr 0748/92
ark:
OG/-

T E L E F A X

RINGNOTREGULERINGER 2. HALVÅR 1992.

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskerilag i møte den 29. april 1992.

Det ble fattet slikt vedtak:

"1. Norges Fiskerilag viser til Landsstyrets vedtak i sak 104/91 hvor en etter en omfattende organisasjonsmessig behandling, fremmet forslag til en langsiktig fordeling mellom de forskjellige gruppene som deltar i de pelagiske fiskeriene.

Viktige elementer i Norges Fiskerilags forslag er ennå ikke falt på plass, men Landsstyret vil i det følgende legge til grunn at den totalvurdering som ligger i Landsstyrets vedtak i sak 104/91, vil bli lagt til grunn av fiskerimyndighetene.

2. Et eventuelt høstfiske etter lodde i Barentshavet eller ved Island/Jan Mayen vil avhenge av de vurderinger som ACFM vil gjøre i sitt møte i slutten av mai. Norges Fiskerilag vil eventuelt komme tilbake til disse spørsmålene dersom ACFMs vurdering skulle gi grunnlag for det.

3. Norges Fiskerilag foreslår at den norske makrellkvoten for 1992, på 207.055 tonn fordeles slik på redskapsgruppene:

- Ringnot 186.414 tonn
- Trål 4.141 tonn
- Kyst 16.500 tonn

Den delen av kvantumet som er avsatt til kystgruppens fiske må være en stipulert størrelse når det gjelder fisket med dorg og harp samt notfisket med tradisjonelle kystnotfartøy.

4. Det er etter Norges Fiskerilags oppfatning, fortsatt behov for en ordning som forhindrer utkast av den minste makrellen.

De ordninger som har vært gjennomført de seneste årene, har bidratt til å redusere eventuell utsortering, men ordningene har også hatt uheldige sider, spesielt at det ikke skilles mellom de fartøy som kan sortere på feltet og de fartøy som ikke kan.

Norges Fiskerilag foreslo i april 91, at det skulle innføres strengere kontroll spesielt ved landing, og at fartøyene også skulle pålegges å levere eller få avregnet et minstekvantum under 400 gram.

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Norges Fiskarlag kan ikke akseptere at Fiskerimyndighetene ikke finner lovhjemmel for en slik ordning.

Norges Fiskarlag vil også understreke behovet for å etablere en fullstendig kontroll ved landinger av såvel ombordprodusert som fersk vare. Den samme kontroll må gjennomføres også for utenlandske fartøyer. Det er nødvendig at de ressurser som salgslaget og kontrollverket til sammen disponerer, samordnes. En viser i den forbindelse til vedtak av 22. april fra konsumutvalget i Norges Sildesalgslag.

5. Bestemmelsene om minste spileavstand i silekassene må videreføres og bestemmelsene må også gjøres gjeldende for utenlandske fiskere som fisker i norsk sone.

I likhet med i 1991, må det gjennomføres en ordning med inspektører ombord.

6. Kvoten til ringnotfartøy og fartøy mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse foreslås fordelt etter ringnotnøkkelen med separate kvoter nord og sør for 62 grader n.br.

Kystfartøyene foreslås regulert med maksimalkvoter tilsvarende en basiskvote på 1860 hl. Denne må kunne fiskes både nord og sør for 62 grader n.br.

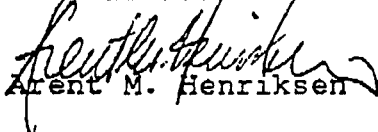
Trålerne fiske foreslås regulert med maksimalkvoter på 200 tonn. Det må settes påbud om konsumlevering og fartøyene må godkjennes av Fiskeri-direktoratet.

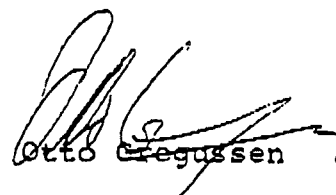
Ved eventuelle refordelinger må kvotene til fartøyene i hver gruppe sees i sammenheng.

7. Siste frist for utseiling til fisket nord for 62 grader, bør settes til 31. august.

Siste frist for påmelding sør for 62 grader foreslås satt til 20. juli, og siste frist for utseiling sør for 62 grader, foreslås satt til 1. oktober."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arnt M. Henriksen

Otto Gregussen

Kopi: Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner
Landsstyret
Norges Sildesalgslag, Bergen

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER

Kontor 04 - 81 58 80
Daglig leder, priv ... 04 - 85 01 57
Telefax 04 - 81 71 88

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet
Boks 185

5002 Bergen

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

28.4.92
2674/92 L
Åkrehamn, 27. april 1992

REGULERING AV MARELLFISKET 1992.

Saken var behandlet av styret i Sør-Norges Trålerlag i møte 25. april 1992. Det ble fattet følgende enstemmige vedtak:

1. Styret i Sør-Norges Trålerlag krever en større andel av makrellressursene i Nordsjøen. For 1992 forlanges en kvote til nordsjøtrålerne på 30.000 tonn.
2. I 1991 ble det gjennomført en ordning med forhåndsgodkjenning av trålfartøy som ville delta i makrellfisket. Denne må videreføres.
3. Fisket reguleres med fartøykvoter, og det settes krav om leveranse til konsum.
4. Åpningsdato foreslås satt til 1. september 1992.

Med hilsen

Johan Sørensen
Johan Sørensen
daglig leder

SAK 8/92

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED JAN MAYEN, ISLAND OG GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

// Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i årene fra 1978 til 1991

De årlige samlede loddefangstene ved Island, Grønland og Jan Mayen har i perioden fra 1978 til 1991 i gjennomsnitt vært omlag 850.000 tonn. Fangstene har variert i størrelsesorden fra 13.000 tonn i 1982 til 1.264.000 tonn i 1985 som det beste året. Av de samlede fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket over 80%, norske fartøy omlag 10-15% og Færøyene hovedsakelig det resterende kantumet. Norge fisket ikke lodde i området før 1978.

I årene fra 1978 til 1981 fisket norske fartøy kun sommerlodde i området. I gjennomsnitt tok norske fartøy vel 120.000 tonn disse årene, og fisket foregikk i både Jan Mayen-sonen (JMS) og i det omstridte området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone. I 1982 og 1983 ble det ikke fisket lodde av norske fartøy. Islandske fartøy fisket imidlertid 13.000 tonn i 1982 og 133.000 tonn i 1983.

I 1984 og 1985 ble det også kun fisket sommerlodde av norske fartøy (106.000 tonn og 193.000 tonn) og fangstene ble også i disse årene tatt i JMS og i det omstridte området. Før 1986 fisket ikke norske fartøy i islandsk økonomisk sone (IØS).

I 1986 var det både et vinter- og et sommerloddefiske og samlet fisket norske fartøy 200.000 tonn. Av dette ble hele Norges vinterloddefangst på 50.000 tonn fisket i IØS, mens sommerloddefisket pågikk i JMS (70.000 tonn) og i det omstridte området (80.000 tonn). I 1987 var det også både vinter- og sommerloddefiske og samlet ble det fisket 143.000 tonn. Den norske vinterloddefangsten på 60.000 tonn ble fisket i IØS, mens høstloddefangsten hovedsakelig ble fisket i det omstridte området.

I årene etter 1987 har norske fartøy knapt fisket i JMS, og det norske fisket i disse årene har hovedsakelig funnet sted i IØS. I gjennomsnitt ble det fisket 87.000 tonn lodde i årene 1988-1990 og størstedelen av fisket foregikk om vinteren. I 1991 ble det ikke fisket lodde av norske fartøy i området.

Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 1992.

Loddefisket 1991/1992

Det forelå ingen vitenskapelig tilrådning om totalkvote (TAC) for høsten 1991. 24. oktober foreslo imidlertid Island en foreløpig TAC på 240.000 tonn. I følge vedlagte trepartsavtale mellom Norge, Grønland/Danmark og Island av 12. juni 1989, skulle Norge tildeles 11% av totalkvoten. Dette gav en norsk kvote på 26.400 tonn. 8. november åpnet fisket, men fisket kom ikke igang før etter årskiftet og de første fangstinnmeldinger kom først 10. januar 1992. I følge trepartsavtalens artikkel 6, punkt 1, tillates norske fartøy å fiske i IØS fram til 15. februar.

6. desember ble TAC økt med 200.000 tonn til 440.000 tonn, og 20. januar ble den ytterligere utvidet med 300.000 tonn til 740.000 tonn. Dette innebar at den norske kvoten var 81.400 tonn. I tillegg krevde Norge kompensasjon i henhold til artikkel 5 i trepartsavtalen, for manglende mulighet til å fiske kvoten i 1990/1991. Inkluderer kompensasjonen på 17.903 tonn, var den samlede totalkvoten for Norge 99.303 tonn i 1991/1992.

I utgangspunktet skulle hvert av de deltagende ringnotfartøy få gå en tur og fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy (senere endret til faktisk lastekapasitet). Etter den siste økningen av TAC og etter at en fikk oversikt over deltagelsen i fisket ble reguleringene liberalisert slik at fartøyene fikk fiske fritt innenfor den norske totalkvoten.

22. januar var totalfangsten kommet nærmere 42.000 tonn. På grunn av dårlig vær, små utsikter til fangster av særlig omfang og alternativt loddefiske i Barentshavet avtok fisket. Siste fangstinnmelding var 6. februar, 9 dager før fisket i IØS formelt skulle vært avsluttet.

37 fartøy deltok i fisket og totalt 69 fangster ble innmeldt. Alt fisket foregikk i islandsk økonomisk sone (IØS). Tilsammen ble det fisket 47.558 tonn. Av dette gikk 33.464 tonn til oppmaling i Norge, 5.950 til oppmaling på Island og 7.584 tonn til oppmaling i Danmark. I tillegg produserte sjølprodusenter 560 tonn lodde til før.

Loddefisket høsten 1992 og vinteren 1993

Trepartsavtalen, som regulerer loddefisket i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen, utløp 30. april 1992. Denne avtalen ble reforhandlet 18. mai 1992. Endringene berører spørsmålet om begrensninger i fiskeadgangen i henholdsvis IØS og JMS og spørsmålet om kompensasjon. Ved inngåelsen av den reviderte avtalen 27. mai 1992 avgav partene følgende erklæring:

"Partene skal bestrebe seg å fiske den andel av TAC som er tildelt dem innenfor sine egne fiskerijurisdiksjonssoner. Av den kvoteandel som tildeles Norge i angjeldende sesong av den foreløpige TAC fastsatt i henhold

til artikkel 2 tillates norske fartøyer kun å fiske 35% i den islandske økonomiske sone. Islandske fartøyer tillates å fiske i fiskerisone ved Jan Mayen kun 35% av den kvoteandel av den foreløpige TAC som tildeles Island. M.h.t. gjennomføringen av artikkel 5 skal partene ikke bli kompensert for eventuelt ikke oppfisket kvantum utenfor islandsk sone. M.h.t. gjennomføringen av artikkel 5, punkt 2, skal kompensasjon imidlertid justeres i den grad som den foreløpige TAC er større enn 55% av den endelige TAC".

Som det framgår av erklæringen, blir det i 1992/1993 ikke mulig for Norge å fiske sin samlede kvote i IØS slik som det har vært muligheter til etter avtalen av 12. juni 1989. Etter den reviderte avtalen vil Norge nå kunne fiske inntil 35% av sin kvote som er basert på foreløpig TAC i IØS. Det resterende kvantumet må fiskes utenfor IØS. Fastsettes en endelig TAC høyere enn den foreløpige, vil Norge kunne fiske hele sin tilleggskvote i IØS. Det betyr at en i utgangspunktet lav foreløpig TAC i forhold til endelig TAC (jfr. fjoråret) kan gi Norge fordeler dersom fisket foregår i IØS.

Vitenskapelige anbefalinger for loddefisket 1992/1993

I følge Det internasjonale havforskningsråd (ICES) er den fiskbare delen av loddebestanden, som består av 2-åringer og eldre årsklasser, ved Island/Jan Mayen før sesongstart 1. august beregnet til 1,45 millioner tonn. Med en målsetting om en gytebestand på 400.000 tonn, og avsetning av lodde til mat for blant annet torsk, tilsvarer dette en kvote på 775.000 tonn for 1992/1993-sesongen. Høsten 1992 bør det ikke fiskes mer enn 500.000 tonn mener Det internasjonale havforskningsrådet.

Disse anbefalingene er basert på usikre beregninger både når det gjelder den fiskbare delen av loddebestanden og med hensyn til hva en kan forvente går med til mat for andre fiskeslag. Med en fangstanbefaling av ICES på maksimalt 500.000 tonn lodde for høsten 1992 er det uttrykk for at havforskerne er mer optimistiske med hensyn til loddebestandsoppbyggingen i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen enn det som var tilfelle i 1991. I fjor anbefalte ICES i sin anbefaling for loddefisket 1991/1992 ingen åpning for loddefiske før havforskningsundersøkelser i oktober-november trakk i den retning.

Åpningsdato

I henhold til utkast til revidert avtale mellom Island, Norge og Grønland/Danmark skal partene bestrebe seg på å ta mest mulig av sin tildelte kvote i sine egne soner. Norge kan således bare ta 35% av sin del foreløpig TAC i IØS.

Toktet med F/F "Michael Sars" fra 20. juli til 7. august vil bli lagt opp slik at

JMS blir godt dekket, og at grønlandsk sone vil bli prioritert framfor islandsk sone.

Havforskningsinstituttet har tidligere (1985) gitt en begrunnet uttalelse på at det er august som er den biologisk rette periode for fangsting av lodde i JMS.

Sildeoljefabrikkene har tidligere år ønsket sen åpning, da de har erfaring for at de da for det beste råstoffet.

De aktuelle loddeforekomstene er konstatert til å komme fra IØS, og siger nord og nordvest i JMS til nordvest av Jan Mayen. Lodda er i flere år observert til å krysse sonegrensen mellom Island og Jan Mayen i perioden fra 15. til 25. juli.

Åpningsdato for det norske loddefisket har variert fra 15. juli til 10. august. I årene med åpning i august har fisket begynt vest og nordvest av Jan Mayen. Lodda har vært stor, feit og bra rein for åte. I årene med åpning i juli har fisket begynt på sonegrensen til Island og tildels inn i IØS. I dette området har lodda enkelte år vært noe småfallende, den har hatt lavere fettprosent enn senere på sommeren og mye mageinnhold.

En helhetsvurdering av åpningsdato i år tilsier åpning 27. juli. Dette er et kompromiss mellom tidlig og sen åpning. 3 gode grunner kan anføres for en slik bestemmelse:

1. 27. juli må en forvente at lodda er inne i JMS.
2. 27. juli er to dager før fullmåne, som er ansett for å være en god fiskeperiode.
3. 27. juli har "Michael Sars" fått avsøkt de viktigste tradisjonelle fangstposisjonene i JMS.

Åpningsdato for loddefisket i JMS må ses i sammenheng med høstloddefisket i Barentshavet. Fra ringnothold er det ytret ønske om en åpning før eventuell åpning av høstloddefisket i Barentshavet.

Konklusjon

Anbefalingene fra ICES, som har fått tilslutning av det islandske havforskningsinstituttet, gir grunnlag for et loddefiske i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen høsten 1992 og vinteren 1993. Totalt er det foreslått en kvote på 775.000 tonn, der inntil 500.000 tonn kan fiskes om høsten. Blir den endelige kvoten i tråd med havforskernes anbefalinger betyr det at norske fartøy kan fiske inntil 55.000 tonn høsten 1992, og samlet for både høsten 1992 og vinteren 1993 inntil 85.250 tonn.

Med en flåte på 104 konsesjonsberettigede ringnotfartøy som har en samlet konsesjonskapasitet på omlag 85.000 tonn, vil ringnotflåten kunne fiske Norges

foreslåtte kvote ved at alle fartøyene går en tur hver og fisker konsesjonskapasiteten sin. Da det ikke er grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta som følge av at en del mindre fartøyer vil prioritere andre fiskerier er 70 fartøyer muligens et rimelig anslag. Vil dette bli den faktiske deltagelsen vil sannsynligvis Norges kvote ikke bli oppfisket. Som følge av det, kan det bli nødvendig å gi fartøyer enkelttillatelse til en tur nummer 2, slik som under fisket på Island vinteren 1992. Dette må vurderes når en har oversikt over faktisk deltagelse i fisket og hva den endelige TAC blir.

I årene fra 1988 og fram til i vinteren 1992 ble det omtrent bare fisket lodde i IØS. I følge den reforhandlede trepartsavtalen vil norske fartøy i tilfelle lodda kun er tilgjengelig i IØS måtte begrense sitt fiske til 19.250 tonn høsten 1992. Altså en norsk kvote som er 7.150 tonn mindre enn det som var norsk kvote i utgangspunktet i fjor høst.

Dersom den endelige TAC blir 775.000 tonn vil Norge i henhold til avtalen kunne fiske hele sin andel av kvoteøkningen $(775.000-500.000)*11\% = 30.250$ tonn i IØS. Samlet norsk fangst i IØS begrenses da til 49.500 tonn.

Da det er mange usikre forhold knyttet til loddefisket i området, ønsker en at fisket i utgangspunktet blir regulert slik som i fjor høst. Faktisk påmelding og utseiling bestemmer hvem som får delta i fisket.

Fiskeridirektøren foreslår følgende reguleringer for loddefisket i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen høsten 1992 og vinteren 1993:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta.
- Hvert fartøy kan fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy. Ingen fartøy kan gå mer enn en tur uten særskilt tillatelse fra Fiskeridirektøren.
- 27. juli fastsettes som åpningsdato.
- Det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.

I forbindelse med avviklingen av fisket kan det bli behov for justeringer i reguleringsopplegget. //

Ole Strand mente det var viktig med en tidlig åpning. Dette vil øke muligheten for fangst i Jan Mayen sonen. Samtidig vil det også være fornuftig ut fra avviklingen av et eventuelt høstloddefiske i Barentshavet. Han foreslo at åpningsdato ble satt til 12. juli.

Sangolt viste til at lodda flere år er observert til å krysse sonegrensen mellom Island og Jan Mayen i perioden fra 15. til 25. juli. En har lite erfaringer med fiskeinnsiget over sonegrensen før denne tid, fordi letetjenesten i liten grad har vært i området før rundt 20. juli.

I årene 1988-1991 er det ikke registrert lodde i Jan Mayen sonen. Han mente likevel at det i år var grunn for forsiktig optimisme. En sen åpning i fisket vil kunne hindre et fiske i Jan Mayen sonen. Men det er neppe grunn til å tro at det i år vil komme lodde i området før etter 20. juli.

Bjørklund understreket også behovet for en tidlig åpning. Det er viktig at åpningen ikke kommer så sent at den hemmer muligheten for et norsk fiske i Jan Mayen sonen.

Hellesvik mente en måtte utnytte loddens vekstpotensiale, og unngå oppstart av fisket midt i den beste vekstperioden.

Olsen viste til saksdokumentene, hvor det er anført argument både for og imot en tidlig åpning. Han mente det bl.a. måtte tas hensyn til at Norge bare kan fiske 35% av sin foreløpige TAC i IØS. Han foreslo at åpningsdato ble satt til 27. juli, som er et kompromiss mellom sen og tidlig åpning.

Fiskeridirektørens forslag om å åpne loddefisket 27. juli fikk 5 stemmer (Olsen, Rasmussen, Bakken, Eggereide og Bæivi). Forslaget fra Ole Strand om å åpne 12. juli fikk 8 stemmer (Johansen, Benjaminson, Bergvoll, Strand, Wold, Bjørklund, Domstein og Krüger).

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag til regulering av loddefisket ved Jan Mayen, Island og Grønland.

Norges Fiskarlag

Kopi of lansa

FISKERIDIREKTORATET

15. JUN 92

SAKS NR. 3474

OPP NR. 1

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

13.06.92
j.nr 1051/92
ark:
OG/-

T E L E F A X

LODDEFISKET VED JAN MAYEN

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskarlag i møte den 12. juni 1992. Det ble fattet slikt vedtak:

" Norges Fiskarlag legger på bakgrunn av anbefalingene fra Det Internasjonale Råd for Havforskning, til grunn at norske fiskere kan disponere en loddekvote ved Island/ Jan Mayen på 55.000 tonn for et sommerfiske i 1992.

En antar at den forbedrede bestandssituasjonen for lodda i området vil medføre at det vil være bedre muligheter for fiske i Jan Mayen-sonen enn det som har tilfellet de tre siste år.

Det er likevel fortsatt betydelig usikkerhet forbundet med tilgjengeligheten av lodde i området. Etter Fiskarlagets vurdering er det derfor behov for leitetjeneste. En er kjent med at F/F "Michael Sars" vil oppholde seg i området fra 20. juli. En mener imidlertid at det er behov for leitetjeneste også før dette. En vil derfor be Fiskeridirektøren om å omprioritere innenfor midlene avsatt til Fondet for Fiskerleting og Forsøk, for å finansiere slik leitetjeneste fra ca 8. juli.

Norges Fiskarlag går inn for at fisket forbeholdes de konsesjonspliktige ringnotfartøyene og at det totale fisket sommeren 92 og vinteren 93 reguleres under ett med fartøykvoter tilsvarende fartøyenes konsesjonskapasitet. En forutsetter at fisket stanses dersom den norske kvoten for sommerfisket blir oppfisket.

Dersom interessen for deltakelsen i fisket blir mindre enn antatt, må reguleringsopplegget kunne endres.

Fiskarlaget foreslår at fisket åpnes 12 juli og at siste frist for utseiling settes til 30. juli."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Agent M. Henriksen

Otto Gregussen

Kopi: Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner
Landsstyret

Tabellvedlegg

LODDEFISKET VED ISLAND - GRØNLAND - JAN MAYEN 1978 - 1992.
 OMRÅDEFORDELING AV NORSKE LODDEFANGSTER 1).

ÅR	VINTERFISKET	HØSTFISKET				SUM HØST
	ISLANDSK SONE	ISLANDSK SONE	NORSK (JM) SONE	OMSTRIDT OMRÅDE 2)		
1978 3)	-	-	136	18	154	
1979	-	-	39	84	123	
1980	-	-	43	77	120	
1981	-	-	89	1	90	
1982	-	-	-	-	-	
1983	-	-	-	-	-	
1984	-	-	93	13	106	
1985	-	-	10	183	193	
1986	50	-	70	80	150	
1987	60	-	10	73	83	
1988	57	3	-	9	12	
1989	56 4)	51	2	-	53	
1990	63	22	-	-	22	
1991	-	-	-	-	-	
1992	47	-	-	-	-	

1) Kvantum i 1.000 tonn.

2) Området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone.

3) Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

4) Herav ble 4 fisket i desember 1988.

Fiskeridirektoratet
 Utredningskontoret/Isvik

AVTALE MELLOM GRØNLAND/DANMARK, ISLAND OG NORGE OM LODDE-
BESTANDEN I FARVANNENE MELLOM GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN.

ARTIKKEL 1

Partene skal samarbeide om bevaring og forvaltning av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

ARTIKKEL 2

Partene skal søke å bli enige om den største tillatte totalfangst (TAC) for lodde for hver enkelt sesong. Hvis enighet ikke oppnås skal Island, som den Part som har den største interesse i loddebestanden, fastsette den største tillatte fangstmengde. Norge og Grønland skal imidlertid ikke være bundet av denne fastsettelse dersom den er åpenbart urimelig. Bestrebelsler skal gjøres for å fastsette innen 1. juni og 1. desember hvert år, henholdsvis den foreløpige og den endelige TAC for den sesong som begynner 1. juli og varer til 30. april påfølgende år.

ARTIKKEL 3

Den største tillatte totalfangst skal fordeles mellom Partene som følger:

Grønland	11	prosent
Island	78	prosent
Norge	11	prosent

ARTIKKEL 4

Hvis en av Partene beslutter å overføre sin kvote, helt eller delvis, skal de øvrige Parter informeres om det.

ARTIKKEL 5

1. Hvis Norge eller Grønland i løpet av sesongen ikke fisker sin kvote, vil Island søke å fiske den gjenstående del. Vedkommende Part vil i så tilfelle bli kompensert i den påfølgende sesong med et tilsvarende kvantum, forutsatt at partens manglende fangst i den foregående sesong skyldes forhold som ligger utenfor dens kontroll.
2. Hvis kompensasjon i henhold til punkt 1 i en sesong fører til en fordeling som er klart urimelig, skal Partene søke å bli enige om på hvilken måte kompensasjon skal gjennomføres.

ARTIKKEL 6

1. Grønlandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i hver sesong inntil 15. februar i den islandske økonomiske sone nord for $64^{\circ} 30' N$, med slik begrensning som Partene måtte bli enige om. Island vil også tillate slike fartøyer å ilandføre sine fangster i islandske havner samt å ta ombord forsyninger i islandske havner. På anmodning fra Grønland og i henhold til avtale med Island for en sesong av gangen, kan Island tilstå disse rettigheter til fartøyer av andre nasjonaliteter med grønlandsk lisens.
2. Med "grønlandske fartøyer" som omtalt i punkt 1, forstås fartøyer som er registrert i Grønland og oppfyller den grønlandske fiskerilovs krav til eierskap.

ARTIKKEL 7

Islandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i den grønlandske fiskerisone nord for $64^{\circ} 30' N$.

ARTIKKEL 8

Grønlandsk lisensierte og islandske fartøyer skal tillates å fiske lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen, med slik begrensning som Partene måtte bli enige om, så vel som å ilandføre sine fangster i norske havner.

ARTIKKEL 9

I forbindelse med fiskeadgang som er nevnt i artiklene 6, 7 og 8, kan hver av Partene for sin sone fastsette restriksjoner m.h.t. fartøyenes størrelse, antall og type.

ARTIKKEL 10

Partene skal løpende utveksle statistikk om loddefangstene.

ARTIKKEL 11

Partene skal samarbeide om gjennomføring av vitenskapelig forskning vedrørende loddebestanden.

ARTIKKEL 12

Partene skal møtes minst en gang i året, vekselvis i hvert av de tre land, for å drøfte gjennomføringen av avtalen. Partene skal konsultere vedrørende iverksettelse av bevaringstiltak, inklusive forslag om stenging av områder for å beskytte loddeangel.

ARTIKKEL 13

Avtalen skal gjelde for sesongene fra og med 1. juli 1992 og til og med 30. april 1994.

For Norge

For Island

For Grønland/Danmark

SAK 9/92

REGULERING AV KYSTSILDFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

// 1. FISKET I 1991.

Fisket med not og garn ble åpnet 15.10.91. Gruppekvoten for notfisket ble satt til 21.500 hl fordelt med 15.000 hl på låssettere og 6.500 hl på direktehåvere, mens det ikke ble satt noe tak på garnkvoten. Låssettingsfisket med notredskap ble stoppet 30.10.91 da gruppekvoten var beregnet oppfisket og resten av notfisket ble stoppet 8.11.91.

Følgende fangster ble tatt:

Totalt fanget med not 21.668 hl, alt konsum.
Garnfangsten var ubetydelig.

2. FISKET I 1992.

2.1 Ressurssituasjonen.

Havforskningsinstituttet i Bergen uttaler i brev av 20.5.1992:

"SILDEFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN 1992.

Havforskningsinstituttet har hatt følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden i 1991:

F/F "Fjordfangst" 16.10. - 19.10.

F/F "Michael Sars" 26.11. - 27.11.

Det ble tatt prøver av det kommersielle fisket i Åsenfjorden og Stjørdalsfjorden i oktober. 2100 sild i disse prøvene ble bl.a. undersøkt med hensyn på soppsykdom (Ichtyophonus hoferi) uten at denne ble konstatert.

Status for bestanden i Trondheimsfjorden:

A) Voksen sild

1987 årsklassen er nå fullt rekruttert til gytebestanden (kun 1% av denne årsklassen hadde ikke-modnende gonader høsten 1991. Dette er nå den mest tallrike årsklassen (35% i antall) i sildebestanden i Trondheimsfjorden. Resten av gytebestanden er eldre sild. Middellengde og vekt for 1987 årsklassen høsten 1991 var 26.9 cm og 166 gram, mens tilsvarende parametre for den eldre silda var ca. 30 cm og 250 gram henholdsvis.

B) Umoden sild

Det ble høsten 1991 registrert 0-gruppe sild i store deler av Trondheimsfjorden. Genetiske undersøkelser har vist at dette var yngel av trondheimsfjordsild. De beste registreringene var ved Ytterøya og i Skarnsund, men det var også en del registreringer i den ytre del av fjorden ved Leksvik. Det er sannsynlig at 1991 årsklassen vil gi et visst tilskudd til gytebestanden når den blir kjønnsmoden om 3-4 år.

Derimot ble det i 1988, 1989 og 1990 omtrent ikke registrert 0-gruppe sild i Trondheimsfjorden.

REGULERINGER

Rekrutteringen til gytebestanden av de svake årsklassene 1988, 1989 og 1990 vil ikke være tilstrekkelig til å kompensere for naturlig dødelighet og fangst fremover mot 1994. Målt i antall vil derfor gytebestanden av trondheimsfjordsild avta i denne tidsperioden, selv om en del av reduksjon vil bli kompensert ved individuell vekst av 1987 årsklassen. På bakgrunn av dette vil Havforskningsinstituttet anbefale at fangsten av

trondheimsfjordsild ikke økes utover fjordårets nivå (2000 tonn)."

2.2. Kvoten

Fiskeridirektøren foreslår:

Det settes en gruppekvote for notfisket på 21.500 hl. Det settes ikke noe tak på garnfisket.

2.3 Konsumanvendelse.

Fiskeridirektøren foreslår konsumpåbud. Kontrollverket kan gi dispensasjon.

2.4 Åpningsdato.

Fisket ble i 1990 og 1991 åpnet så snart utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold var tilfredsstillende. Dette var medio oktober.

Det er ikke avsatt noe kvantum for uregistrert fiskedødelighet som fisket medfører, men for å sikre en forsvarlig utøvelse av notfisket vil en før åpning fastsettes, foreta nærmere undersøkelser.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

2.5 Minstemål.

Dette settes som tidligere til 23 cm.

2.6 Vilkår for deltagelse.

Notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker skal stå på blad B og eie fartøyet. Fartøyet må være registrert, egnet og utstyrt for fiske etter sild.

Fartøy som skal delta i fisket må fremstilles for sertifisering før de går på feltet. Fartøy må ha låssettingsutstyr. I motsatt fall kan godkjenning og fangst bli inndratt.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy skal være godkjent av Kontrollverket. Fartøy skal ha låsnot eller pose om bord.

Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker må stå på blad A eller B og benytte fiskeriregistrert fartøy.

2.7 Fordeling av kvoten på de deltagende notfartøy.

De seneste år har fisket vært regulert med følgende maksimalkvoter:

Fartøy under 45 fot og landnot:	250 hl
Fartøy 45 - 60 fot:	400 hl
Fartøy over 60 fot:	650 hl.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme reguleringsopplegg for 1992 som for 1991.

2.8 Spørsmål om låssetting m.v.

Landsstyret i Norges Fiskarlag fattet i møte den 27. april 1992 slikt vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag går inn for at kvoten for Trondheimsfjordsild settes til 30.000 hl for

notfisket i 1992.

2. Erfaringene fra 1991 sesongen viser at det er svært viktig å kunne gjennomføre fisket uten for store mengder sild i lås.

Den avsetningen til direktehåving som ble gjennomført i 1991, kunne oppfattes som en prioritering av de som deltok på denne avsetningen. Dette er uheldig og Norges Fiskarlag foreslår derfor at en for 1992-sesongen gjennomfører fisket som et låssettingsfiske men med adgang til å dispensere for direktehåving i den grad det er avsetning for slik sild. Det kvantum som medgår til direktehåving, må dog ikke utgjøre mer enn 30% av totalkvantumet.

3. Det er viktig at Fiskeridirektoratets kontrollverk er tilstede på feltet. Fiskeridirektoratets aktive deltakelse i kontroll av utøvelsen av fisket, kontroll av lås og sertifisering av fartøy for deltakelse i fisket, bidro til at det ikke forekom neddreping i 91-sesongen og dette må videreføres for årets sesong.
4. De øvrige reguleringsbestemmelser i dette fisket har nå funnet sin form og må videreføres for 1992-sesongen."

Fiskeridirektoratets erfaring med notfisket etter trondheimsfjordsild i 1991 var positiv med hensyn til utkast, men ikke udelt positiv når det gjalt direktehåverne. Uttrukne fartøy foretok fra tid til annen låssetting i påvente av levering. Derved fikk en mer låsatt sild enn om en hadde et rent låssettingsfiske. Ut fra en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren, når det gjelder reguleringen av selve fisket, ikke tilrå noen avsetning til direktehåvere for 1992. Det ligger under salgsorganisasjonen å fastsette regulerings-

bestemmelser med hjemmel i råfiskloven ut fra avtakssituasjonen, og Fiskeridirektøren har forelagt spørsmålet om avtakssituasjon for Norges Sildesalgslag, som ved telefax av 26.5.92 uttaler:

"Salgsutvalget finner at Fiskarlagets forslag til reguleringer vil være mulig å gjennomføre også omsetningsmessig, dvs. at fisket i prinsippet blir regulert og håndtert som et låssettingsfiske, men at det blir gitt adgang til å dispensere for direktehåvere i den grad det er avsetning for slik sild."

Norges Sildesalgslag viser for øvrig til en del praktiske problemer med direktehåverne. Norges Sildesalgslags brev følger som bilag (./.) til saken. Norges Sildesalgslag kan gi bestemmelser om låssettingspåbud og eventuelt dispensere fra dette i tråd med Norges Fiskarlags uttalelse. På ovennevnte grunnlag vil en tilrå:

Fiskeridirektøren foreslår at alle kystnotfartøy deltar i én gruppe i 1992.

2.9 Utøvelse av fiske m.v.

En har fra og med 1991 bedret kontrollen på feltet med båt osv. Fiskeridirektøren vil også fastsette bestemmelser om at det kan foretas forholdsmessig avkorting av kvote ved dumping.

2.9.1 Samfiske.

Fra 1989 har en hatt adgang til samfiske i fisket etter norsk vårgytende sild. I 1992 kan to fartøy gå sammen om kast, og det er ikke grunnlag for å ha forskjellige bestemmelser i de to fiskerier på dette punktet.

Fiskeridirektøren foreslår at det skal være adgang til samfiske for 2 låssettingsfartøy.

Fartøyene meldes på til salgslaget før fisket tar til.

2.9.1 Stenging.

Fiskeridirektoratet kan vurdere stopp i fisket såfremt vannkvalitet, antall hl i lås osv. tilsier det. //

Røttingen sa at 1987 årsklassen nå er fullt rekruttert til gytebestanden. Dette er den mest tallrike årsklassen i Trondheimsfjorden. I 1988-1990 ble det nærmest ikke registrert O-gruppe sild i Trondheimsfjorden. Av 1991 årsklassen er det brukbare O-grupper registreringer. Denne årsklassen forventes å gi tilskudd til gytebestanden i 1994-1995.

Sildebestanden i Trondheimsfjorden har vært stabil, uten økning i gjennomsnittsalder. Totalt sett bør ikke fangsten økes utover fjordårets nivå (2.000 tonn).

Benjaminson viste til forslaget i saksdokumentet pkt. 2.6. hvor det heter at fartøy skal være godkjent av Kontrollverket, og videre at fartøy skal ha låsnot eller pose om bord. Videre viste han til forslaget under pkt. 2.8. i saksdokumentene. Norges Fiskarlag har foreslått at en for 1992-sesongen gjennomfører fisket som et låssettingsfiske, men med adgang til å dispensere for direktehåving i den grad det er avsetning for slik sild. Han mente at den avsetningen til direktehåving som ble gjennomført i 1991, kunne oppfattes som en prioritering av de som deltok på denne avsetningen. Dette var en uheldig praksis, i det en opererte med 2 grupper, hvorav den ene gruppen ble forfordelt.

Når det gjelder kvoteforslaget har Fiskeridirektøren foreslått en gruppekvote for notfisket på 21.500 hl, mens Norges Fiskarlag går inn for 30.000 hl.

Han viste til at reguleringen av sild i Trondheimsfjorden hadde sitt opphav i 70-årene, hvor en var redd for at det skulle fiskes norsk vårgytende sild inne i fjorden. Når sildefisket i Trondheimsfjorden nå foregår på en særskilt sildestamme, bør fangstreguleringene fastsettes deretter. Han minnet om at nivået på fangstuttaket i førstningen var sett ut fra spørsmålet om hva som kunne omsettes til konsum. Siden er Havforskningsinstituttets kommet inn med råd, men uten å sette

inn tilstrekkelige undersøkelser i Trondheimsfjorden. Han viste her til at Havforskningsinstituttet ikke hadde noe tall for biomassen. Han mente det var grunnlag for å øke uttaket. Dette vil også kunne gi svar på om bestanden tåler høyere beskatning. Men han advarte mot å spille bingo med bestanden, og foreslo derfor at notkvoten ble satt til 30.000 hl.

Plassa sa at Fiskeridirektoratets erfaringer med notfisket etter Trondheimsfjordsild i 1991 heller ikke var udelt positiv når det gjaldt praksisen med direktehåverne. Hun delte Benjaminsons syn på dette punkt. Det er imidlertid ikke reell forskjell på Fiskeridirektørens forslag til reguleringsopplegg for 1992, der en foreslår at alle kystnotfartøy deltar i én gruppe i 1992, og forslaget fra Norges Fiskarlag.

Hun ville ikke ha innvendinger mot at Reguleringsrådet formulerte sitt vedtak i retning av vedtaket i Norges Fiskarlag.

Røttingen bekreftet at Havforskningsinstituttet ikke hadde gått ut med noe konkret tall på biomassen av Trondheimsfjordsild. Det er også riktig at fisket ikke utgjør noen trussel mot skjult beskatning av norsk vårgytende sild, . Men en må legge til grunn at rekrutteringen til gytebestanden av de svake årsklassene 1988-1990 ikke vil være tilstrekkelig til å kompensere for naturlig dødelighet og fangst fremover mot 1994. Dette er bakgrunnen for Havforskningsinstituttets tilrådning.

Bjørklund understreket at i den grad det var usikkerheter i grunnlaget for kvotefastsettelse, burde dette tilsi forsiktighet.

Fiskeridirektørens forslag om å sette en gruppekvote for notfisket på 21.500 hl fikk 7 stemmer (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Krüger, Bakken, Eggereide og Bæivi). Benjaminsons sitt forslag om en gruppekvote for notfisket på 30.000 hl fikk

5 stemmer (Johansen, Benjaminsen, Bergvoll, Strand og Wold).
Representanten Domstein var ikke til stede under avstemmingen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at 1992 sesongen
gjennomføres som et låssettingsfiske, men med adgang til å
dispensere for direktehåving i den grad det er avsetning for
slik sild.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag til
regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden i 1992.

hori klare

MFH

Viktor Tildal

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Saksnr. 28.4.92 Dok.nr.
2659/92 1
Arkiv

28.04.92
j.nr 0724/92
ark:
OG/-

EE/EE

[Handwritten mark]

T E L E F A X

SILDEFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN.

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskerilag i møte den 27 april 1992. Det ble fattet slikt vedtak:

- 1. Norges Fiskerilag går inn for at kvoten for Trondheimsfjordsild settes til 30.000 hl for notfisket i 1992.
- 2. Erfaringene fra 1991 sesongen viser at det er svært viktig å kunne gjennomføre fisket uten for store mengder sild i lås.

Den avsetningen til direktehåving som ble gjennomført i 1991, kunne oppfattes som en prioritering av de som deltok på denne avsetningen. Dette er uheldig og Norges Fiskerilag foreslår derfor at en for 1992-sesongen gjennomfører fisket som et låssettingsfiske men med adgang til å dispensere for direktehåving i den grad det er avsetning for slik sild. Det kvantum som medgår til direktehåving, må dog ikke utgjøre mer enn 30 % av totalkvantumet.

- 3. Det er viktig at Fiskeridirektoratets kontrollverk er tilstede på feltet. Fiskeridirektoratets aktive deltakelse i kontroll av utøvelsen av fisket, kontroll av lås og sertifisering av fartøy for deltakelse i fisket, bidro til at det ikke forekom neddreping i 91-sesongen og dette må videreføres for årets sesong.
- 4. De øvrige reguleringsbestemmelser i dette fisket har nå funnet sin form og må videreføres for 1992-sesongen."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

[Signature]
Arent M. Henriksen

[Signature]
Otto Gregussen

Kopi: Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner
Landsstyret

HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Sjølsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Krismansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

(TIR) 26.05.'92. 15:33.

NU. 2084713366 PAGE 1

DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjølsgt. 7
Tlf. (082) 64 935

NORGES
SILDESALGSLAG

27.05.92

SAK NR. 3188/92 1

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor
Att: Sund

Wage

T E L É F A X

Bergen, 26. mai 1992
JN/hf

FISKE ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD 1992

Vi viser til telefax av 20. mai 1992 og senere telefonsamtaler.

Først noen linjer om fisket i 1991. Kvoten i 1991 var på 21.500 hl hvor av 6.500 hl var avsatt til direktehåving. Direktehåvings fisket ble gjennomført med påmelding utrekning av et tilstrekkelig antall bruk og puljevis innseiling. Det var omlag 45 fartøy som meldte seg på direktehåvings fisket. 11 fartøy ble trekt ut og disse leverte 14 fangster. Fisket for denne gruppen ble stoppet 8. november kl 1300.

Deltakelse blant låsetterne var på 45 bruk. Det ble til sammen innmeldt 110 fangster. Fisket for låsetterne ble stoppet den 30. oktober 1991 kl 1300. Det var innført en fiskestopp i perioden, denne gjaldt fra 17. oktober kl 1600 til 22. oktober kl 1300, årsaken var stor låssatt kvantum.

Garnfisket ble åpnet samme dato som det øvrige fisket, dvs. 15. oktober. Omfanget av garnsildfisket var helt ubetydelig.

Vårt salgsutvalg for konsumråstoff behandlet i dag spørsmålet om regulering av fisket av Trondheimsfjordsild i 1992. Salgsutvalget viser til vedtak i Landsstyret i Norges Fiskarlag av 27. april 1992. Salgsutvalget finner at Fiskarlagets forslag til reguleringer vil være mulig å gjennomføre også omsetningsmessig, dvs. at fisket i prinsippet blir regulert og håndtert som et låssettingsfiske, men at det blir gitt adgang til å dispensere for direktehåvere i den grad det er avsetning for slik sild.

Med den store interesse som var for å delta i direktehåvingsdelen av Trondheimsfjordsildfisket forrige år, er det imidlertid fare for at laget kan få et stort antall dispensasjonssøknader samtidig. Det forutsettes at fisker først søker om dispensasjon for direktehåving når han har fått

sild i not. Søknadene må etter et slikt system behandles fortløpende etter som de kommer inn. Dersom det da ikke er omsetningsmuligheter for direktehåvet sild har laget to muligheter, enten må fisker pålegges å låssette fangsten eller silda må slippes. Det er derfor en absolutt en forutsetning for å få en hensiktsmessig avvikling av fisket at de fartøyene som deltar er reelle låssettere og at de ikke har basert sitt fiske på at de skal få dispensasjon for direktehåving, dvs. at tilfredsstillende utstyr, kunnskap og vilje til låssetting dersom det blir nødvendig, er til stede. Tidligere erfaringer med reguleringer etter denne modellen har vist at vi blir presentert for en rekke argumenter for at silda må tas ombord direkte. For oss vil det alltid være vanskelig å kontrollere det reelle innholdet av denne argumentasjonen. Det forutsettes derfor også at Kontrollverket har kapasitet og anledning til å se til at de fartøyer som deltar er i stand til å låssette fangsten dersom det ikke er mulig å omsette den direkte.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arne Johannessen

John. Nakken

Kopi: Norges Fiskarlag

Eventuelt

V. J. Olsen oppfordret havforskerne til å gi en orientering om forskningstoktet etter blåkveite.

Bakken sa at det hadde vært innleid to trålere i perioden 25. mai til 10. juni. Fartøyene hadde tatt prøver helt nord til Bjørnøya. Det forelå imidlertid ingen analyserte resultat. Toktet var karakterisert som vellykket og det forelå mange gode data for videre bearbeiding. Hensikten med toktet hadde vært å skaffe informasjon og nødvendige data i en tid med stopp i trålfiske etter blåkveite. Det ble lagt vesentlig vekt på å måle fangst pr. enhet innsats da dette kunne danne grunnlag for informasjon om endring i bestanden.

Han sa videre at det ville bli avholdt møte i ICES i slutten av august. Et nytt tokt ville bli gjennomført i løpet av oktober og kvoteanbefaling for 1993 ville bli fremlagt etter ICES møte i november.

Sak 10/92

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1992 -
ØKNING AV NORSK KVOTE.

Saken har vært skriftlig forelagt Reguleringsrådets medlemmer etter møte i rådet.

SAK 10/1992. REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE
SILD I 1992 - ØKNING AV NORSK KVOTE.

Fiskeridepartementet har den 24.7.92 økt den norske kvoten av norsk vårgytende sild for 1992 med 20.000 tonn fra 65.000 tonn til 85.000 tonn.

Departementet har i telefax av 24. juli 1992 bedt Fiskeridirektoratet utarbeide forslag til fordeling og reguleringsopplegg for kvoteøkningen på 20.000 tonn.

Fiskeridirektøren har funnet det riktig å forelegge saken for Reguleringsrådets medlemmer.

Status for fisket pr. 30.juli 1992 :

	<u>Kvote</u>	<u>Oppfisket kvantum</u>	
Ringnot:	20.800 tonn	8.361,6 tonn	40,2 %
Kystfartøygr:	41.600 tonn	17.555,2 tonn	42,2 %
Trål:	2.600 tonn	2.210,0 tonn	85,0 %

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild for 1992 ble som kjent behandlet i reguleringsrådsmøte den 11. desember 1991. En ser det slik at en økning på 20.000 tonn ikke er av en slik størrelsesorden at det tilsier endring av selve reguleringsopplegget. Det viktigste spørsmål er fordeling av kvoteøkning på de deltakende fartøygrupper.

Legger en til grunn den samme fordelingsnøkkelen for tilleggskvoten, som for 1991 og som for kvoten hittil i år, vil fordelingen av kvoten på 85.000 tonn bli:

Ringnot (32%)	20.800 tonn + 6.400 tonn = 27.200 tonn
Kystfartøygr. (64%)	41.600 tonn + 12.800 tonn = 54.400 tonn
Trål (4%)	<u>2.600 tonn + 800 tonn = 3.400 tonn</u>
	65.000 tonn + 20.000 tonn = 85.000 tonn

Norges Fiskarlag behandlet kvotefordeling av norsk vårgytende sild i 1992 på sitt landsmøte den 4. desember 1991. De viste her til vedtak fattet av Landsstyret, sak 104/91, hvor de behandlet en generell fartøygruppefordeling av totalkvote for norsk vårgytende sild mellom 0 - 250.000 tonn.

Dersom en legger dette vedtaket til grunn, vil en få følgende fartøygruppefordeling med en kvote på 85.000 tonn:

Ringnot (43,12%)	36.652 tonn
Kystfartøygr. (52,82%)	44.897 tonn
Trål (4,06%)	3.451 tonn

Av dette følger at ringnotgruppen vil få en økning på 15.800 tonn dersom en legger til grunn Norges Fiskarlags vedtak, og en økning på 6.400 tonn dersom en benytter någjeldende fordeling.

Det har vært enighet om någjeldende fordeling både i 1991 og 1992. Fiskeridirektøren vil ikke fremme forslag om endring av fordelingen midt i reguleringsperioden for denne kvoteøkningen.

Fiskeridirektøren foreslår samme fordeling av tilleggskvoten som for opprinnelige kvote, 64% til kystfartøy, 32% til ringnot og 4% til trål.

Totalkvoten blir da:

Ringnot:	27.200 tonn
Kystfartøygr:	54.400 tonn (herav 930 tonn med garn)
Trål:	3.400 tonn

Ringnot

Fiskeridirektøren foreslår at tilleggskvoten skal fordeles etter "Universalnøkkelen".

Trål

En andel på 4% til trål gir en økning på 800 tonn. Trålerne er regulert med kvoter på 1.200 hl pr. fartøy. En økning på 800 tonn gir mulighet for ytterligere 7 trålere å delta i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at tilleggskvoten for trålgruppen går til økning i antall deltagende fartøyer.

Kystfartøy:

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten for kystfartøygruppens kvote med tilleggskvote økes fra 135 hl til 150 hl. (Høyeste maksimalkvote vil da bli 3.150 hl.)

Når det gjelder avsetning fra kystfartøyskvoten til garnfiske viser Fiskeridirektøren til Kontrollverket i Kristiansund. (Se vedlagte telefax av 30. juli 1992.)

Videre foreslår Fiskeridirektøren en avsetning på 930 tonn (10.000 hl) fra kystfartøykvoten til kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag.(en økning på 279 tonn / 3.000 hl.)

REGULERINGSRÅDS AVSTEMMING SAK 10/91

Samtlige medlemmer var varslet, og hadde fått avsendt saksdokumenter den 07.08.92.

Fiskarlaget behandlet saken i arbeidsutvalgs-møte den 10.08.92, og fattet der følgende vedtak: se vedlegg (./.):

Trål: 4% tillegg 800 tonn - tot 3400 tonn (4%)
Ringnot: 48% tillegg 9600 tonn - tot 30400 tonn (35,76%)
Kyst: 48% tillegg 9600 tonn - tot 51200 tonn (60,24%)

De vil øke enhetskvoten fra 135 hl til 160 hl.

Dette vedtaket har fått sin tilslutning av:

Jostein Bergvoll
Otto Benjaminsen
Reidar Johansen
Thor Wold

Fiskarlagets Landsstyrevedtak (ressursutvalgets beregningsmodell) har fått sin tilslutning av:

Ole Strand
Olav Bjørklund

Rolf Domstein mener det ikke er mottakskapasitet i Nord-Norge til at kystflåten kan tildeles 36,8 tusen tonn, og går derfor imot Fiskeridirektørens forslag. Han mener omsetningsprognoser fra Norges Sildesalgslag må legges til grunn for en kvote tildeling. Dette får sin tilslutning fra:

Pål Kruger

Fiskeridirektørens forslag har fått tilslutning av:

Mimmi Bæivi
Erling Bakken
Einar Hysvær

Arne Egereid og har ikke avgitt svar.

Ved voteringen i Reguleringsrådet fikk Fiskeridirektørens forslag 5 stemmer. 8 stemte forskjellig fra Fiskeridirektørens forslag, idet fire medlemmer tiltråtte Norges Fiskarlags forslag av 10.8.92, to medlemmer sluttet seg til ressursutvalgets modell i sak 104/91 og to medlemmer gikk mot Fiskeridirektørens forslag p.g.a. mottakskapasiteten i nord og mente omsetningsprognoser fra sildelaget måtte legges til grunn. Ett medlem avsto fra å stemme.

JURIDISK KONTOR

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf. (05) 23 80 00

Bergen den 5. august 1992
AFJ

Vedlegg sak 10/92

TELEFAX

Til
Reguleringsrådsmedl.

Totalt 5 sider

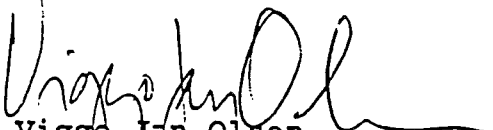
SAK 10/92 REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I
1992 - ØKNING AV NORSK KVOTE.

Vedlagt oversendes (./.) sakspapirer for sak 10/92,
Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1992 -
økning av norsk kvote.

På grunn av tidspress i næringen, finner en å måtte behandle
denne saken uten å avholde møte i reguleringsrådet. En ber
derfor om forståelse for at saken behandles på denne måten.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådets medlemmer om å avgi
sine merknader til den foreslåtte fordeling av tilleggskvote
så snart som mulig, og senest innen mandag 10. august kl. 14.00.

Dersom en ikke har tilgang til telefax, kan merknadene
telefoneres innen tidsfristen.

Viggo Jan Olsen
Fiskeridirektør

Saksbehandler: Konsulent Arne Fjellstad tlf. 05 23 81 28

FISKERIDIREKTORATETS KONTROLLVERK
MØRE OG ROMSDAL

Vedlegg sak 10/92

Fiskeridirektoratet,
Juridisk kontor,
Bergen.

TELEGRAMADR: FISKKONTROLL
BANKGIRO: 0614.05.70212
POSTGIRO: 5 05 40 36

Kristiansund N., den 30/7-92.
STED/DATO:

j.nr./Ref.:

4233192 1

FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD MED GARN 1992.

I de senere år har garnfisket etter norsk vårgytende sild på Nordmøre betydd mye økonomisk for den mindre flåten, som har hatt problemer på grunn av at tilgjengeligheten på torsk har vært liten.

Med tildeling av egen sildekvote for disse fartøyer, har de kunnet fiske sild i den perioden da kvaliteten har vært på det beste (åte, fett og konsistens). Likeså har båter med garn fisket sild av en størrelse som har gitt maksimalt økonomisk utbytte.

Da kvoten i år er senket til 7.000 hl, vil dette medføre et press for å få fisket kvoten tidlig, dette vil medføre en redusert kvalitet med påfølgende dårlig økonomisk utbytte for de deltakende fartøyer.

En vil derfor anbefale at kvoten på nytt må økes til tidligere nivå 10.000 hl.

Fiskeridirektoratets kontrollverk
for distriktssektoren i Møre og Romsdal

Jon Grande

Utsatt planse
4 f.oh.aa

Norges Fiskarlag

Høyttaler

SWW

lyst

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

10.08.92
J. 1351/92

OG/ES

3529/92 9

TELEFAX

AF

Vedlegg sak 10/92

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD - ØKNING AV NORSK KVOTE

Norges Fiskarlags Arbeidsutvalg behandlet i dag ovennevnte sak og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at Fiskeridepartementet har bestemt at kvoten av norsk vårgytende sild skal økes med 20 000 tonn til 85 000 tonn.

På bakgrunn av tidligere praksis ved endring av sildekvoten i løpet av året og Landsstyrets vedtak i sak 104/91, går Norges Fiskarlag inn for at tilleggskvoten fordeles med

- 9 600 tonn til ringnot
- 9 600 tonn til kystsfartøygruppen
- 800 tonn til trål

Norges Fiskarlag går videre inn for at enhetskvoten for kystsfartøygruppen økes fra 135 hl. til 160 hl.

Norges Fiskarlag slutter seg ellers til Fiskeridirektørens forslag til endringer i reguleringsopplegget for norsk vårgytende sild."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen
Arent M. Henriksen

otto Gregussen
otto Gregussen

Kopi: Fylkesfiskarlag/
Gruppeorganisasjoner.
Landsstyrets medlemmer.